

**FEDERALE POLITIE**  
DIRECTIE VAN DE OPERATIONELE  
POLITIONELE INFORMATIE  
Dienst Beleidsgegevens



# VEILIGHEIDSMONITOR 2009

Analyse van de enquête voor de  
provincie Oost-Vlaanderen

Ellen VAN DEN BOGAERDE  
Isabelle VAN DEN STEEN  
Annelies DE BIE

o.l.v.  
Patrizia KLINCKHAMERS  
Marc VANDENDRIESSCHE

Verantw. uitgever :  
Federale Politie - Directie van de operationele politionele informatie  
Fritz Toussaintstraat 8, 1050 Brussel



## **Inhoudstafel**

<i>Inhoudstafel</i> _____	3
<i>Inleiding</i> _____	5
<i>Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête</i> _____	6
1.1. De steekproef _____	6
1.2. Responsgraad in Oost-Vlaanderen _____	6
1.3. Profiel van de respondenten van Oost-Vlaanderen _____	7
<i>Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen</i> _____	9
2.1. De buurtproblemen in de provincie Oost-Vlaanderen _____	9
2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in Oost-Vlaanderen _____	10
<i>Hoofdstuk 3 : Onveiligheid</i> _____	11
3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie Oost-Vlaanderen _____	11
3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie Oost-Vlaanderen _____	12
3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de provincie Oost-Vlaanderen _____	14
3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie Oost-Vlaanderen _____	16
<i>Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap</i> _____	17
4.1. De delicten op huishoudensniveau in de provincie Oost-Vlaanderen _____	17
4.2. De delicten op persoonsniveau in de provincie Oost-Vlaanderen _____	19
4.3. Melding en aangifte _____	21
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number” _____	21
4.3.2. Delicten op huishoudensniveau _____	21
Melding _____	22
Aangifte _____	23
4.3.3. Delicten op persoonsniveau _____	24
Melding _____	24
Aangifte _____	25
<i>Hoofdstuk 5: Laatste delict</i> _____	26
5.1. Melding _____	26
5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact _____	27
<i>Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap</i> _____	28
6.1. Frequentie en aard van de contacten _____	28
6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten _____	28
<i>Hoofdstuk 7 : Politiefunctioneren</i> _____	30
7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België _____	30

<b>7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :</b>	<b>_____</b>	<b>31</b>
<b>7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :</b>	<b>_____</b>	<b>32</b>
<b>7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep</b>	<b>_____</b>	<b>33</b>
<b>7.5. Belangrijkheid en evaluatie van de verschillende politietaken</b>	<b>_____</b>	<b>34</b>
<b>7.6. De wijkagent</b>	<b>_____</b>	<b>35</b>

## **Inleiding**

Dit rapport geeft de belangrijkste resultaten weer voor de provincie Oost-Vlaanderen van de bevolkingsenquête «Veiligheidsmonitor 2008-2009», die werd uitgevoerd in het eerste semester van 2009. Deze enquête werd in opdracht van de Minister van Binnenlandse Zaken uitgevoerd door de dienst Beleidsgegevens van de Directie van de operationele politionele informatie van de Federale Politie. De dataverzameling gebeurde door GfK Significant, een onafhankelijk, extern onderzoeksbureau.

Het is reeds de zevende enquête die werd afgenomen op federaal niveau. De vragenlijst van de Veiligheidsmonitor heeft sinds zijn start in 1997 geen ingrijpende wijzigingen ondergaan die een invloed kunnen hebben op de vergelijkbaarheid. Zodoende is het mogelijk een zicht te krijgen op trends doorheen de jaren (1997-2009).

De Veiligheidsmonitor omvat vragen inzake buurtproblemen, onveiligheidsgevoelens, slachtofferschap en aangifte, de contacten tussen burgers en politiediensten, de werking van de politiediensten en de achtergrondkenmerken van de respondent.

De resultaten van de enquête zijn onderwerp van verschillende tabellenrapporten, met name een federaal rapport, een vergelijkend rapport (federaal, gewesten, provincies, gemeentetypen en politiezonecategorieën), het tabellenrapport op niveau van de gerechtelijke arrondissementen en de lokale rapporten (per politiezone of gemeente). De geanalyseerde resultaten in dit rapport zijn gebaseerd op de cijfers uit het vergelijkend rapport.

Voorliggend rapport omvat de grote tendensen van de Veiligheidsmonitor 2009 op niveau van de provincie Oost-Vlaanderen en geeft de statistisch significante verschillen weer tussen 1997 en 2009.

Het eerste hoofdstuk van dit rapport is gewijd aan de steekproeftrekking, de responsgraad en de profielen van de respondenten.

Het hoofddeel van het rapport omvat zes hoofdstukken die elk één van de grote thema's van de enquête bespreken: de buurtproblemen, de onveiligheid, het slachtofferschap, de contacten van de slachtoffers met de politiediensten, de contacten tussen burgers (niet-slachtoffers) en politiediensten en de werking van de politiediensten.

## **Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête**

### **1.1. De steekproef**

De steekproef omvat de Belgische populatie van 15 jaar of ouder. Voor de representativiteit van de steekproef zijn de respondenten willekeurig getrokken uit een telefoonbestand. Om het aselechte karakter van de steekproef te behouden, is bij de telefonische enquête die persoon uit het huishouden gekozen die het eerst jarig zou zijn (de « verjaardagmethode »). De samenstelling van deze steekproef komt uit twee bronnen: de lokale monitoren enerzijds en de gerealiseerde enquêtes specifiek voor het federaal niveau anderzijds.

Op de steekproef werd een prestratificatie toegepast, rekening houdend met de verdeling van de bevolking (15-jarigen en ouder) over de verschillende gewesten, provincies en gemeentetypes. De respondenten werden vervolgens willekeurig gekozen per territoriale entiteit. In functie van deze verdelingen, werd in 2009 het totale gewicht van de 36.948 personen die de federale steekproef telt, herleid tot 12.000, bepaald voor elk van de territoriale entiteiten.

Verder werd ook een poststratificatie toegepast op de federale steekproef volgens de geslachts- en leeftijdscategorieën. Deze poststratificatie werd gerealiseerd op provinciaal niveau en op het niveau van de gemeentetypes. Deze poststratificatie is van belang gezien bepaalde groepen uit de populatie over- of ondervertegenwoordigd zijn in de steekproef van bevraagde respondenten.

In de provincie Oost-Vlaanderen werden 3625 gezinnen bevraagd. Volgens hetzelfde principe van poststratificatie werd na herweging dit aantal herleid naar 1600.

### **1.2. Responsgraad in Oost-Vlaanderen**

Om de 3625 telefonische interviews van de Veiligheidsmonitor 2009 te realiseren, werden 7323 nummers gebruikt, waarvan er 855 geen aanleiding gaven tot een communicatie. Rekening houdend met het aantal weigeringen (2131) en het aantal weigeringen tijdens het interview (13), kunnen we de responsgraad berekenen. De responsgraad bedraagt 63%, wat een hoog percentage is voor een telefonische enquête. De respons komt overeen met het nationaal gemiddelde van 63% respons. De medewerking werd sterk gestimuleerd door de officiële introductiebrief, getekend door de gouverneur van de betrokken provincie en verstuurd aan de potentiële respondenten. Deze personen konden ook gebruik maken van een groen nummer om de echtheid van de enquête te controleren en om bijkomende informatie aan te vragen.

$$\text{Re sponsgraad} = \frac{\text{aantal gerealiseerde enquêtes}}{\text{aantal gerealiseerde enquêtes} + \text{weigeringen}}$$

<b>Contact</b>	<b>6468</b>
Aantal afgenomen enquêtes	3625
Afspraak (later terugbellen)	39
Wens om andere taal (Nederlands of Frans)	
Weigering om deel te nemen (hard, zacht, vanwege meeluisteren)	2091
Weigering om deel te nemen tijdens het interview	13
Weigering om deel te nemen via telefoon	40
Geen Frans of Nederlands	69
Fysische onmogelijkheid tot deelname (ziekte,..)	411
Afwezig gedurende de periode van enquêtering	180
<b>Geen contact</b>	<b>855</b>
Geen antwoord	635
Antwoordapparaat	180
Bezet	40
<b>Totaal</b>	<b>7323</b>

Fig. : Aantal uitgevoerde telefonische contacten in Oost-Vlaanderen om 3625 enquêtes van de Veiligheidsmonitor 2009 te realiseren. Op basis hiervan kan de responsgraad berekend worden: deze bedraagt 63%.

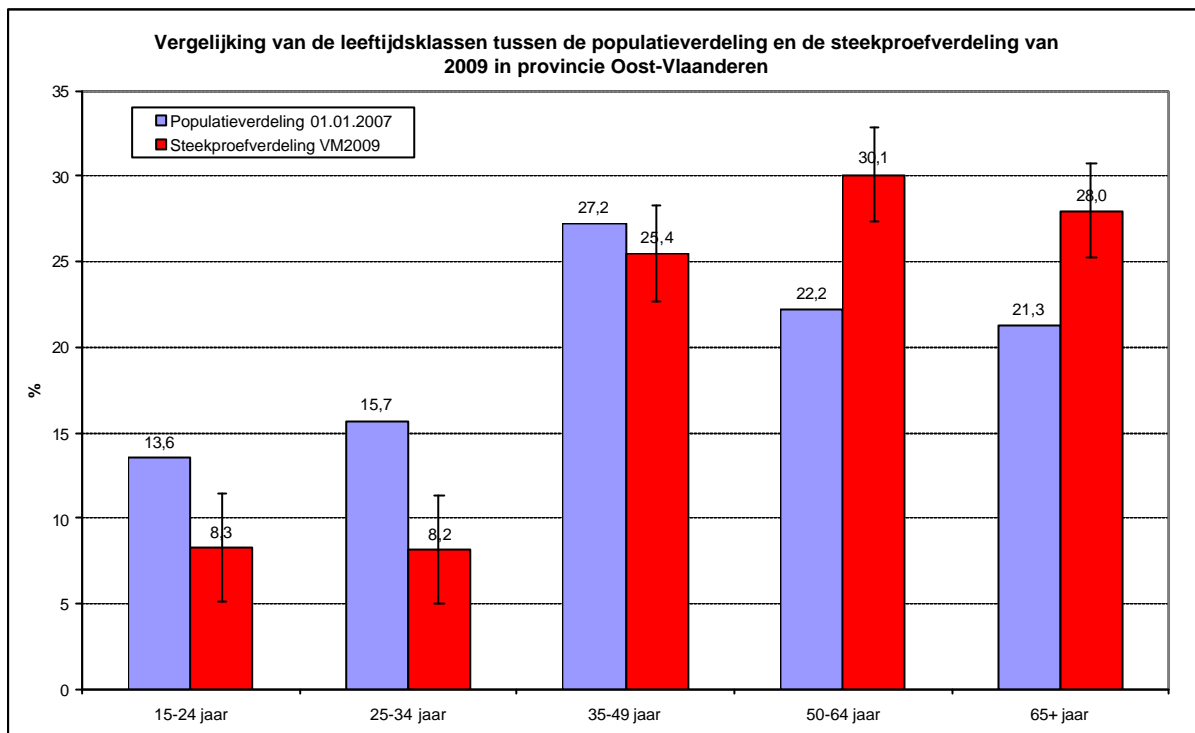
Wat betreft het profiel van de weigeraars blijkt het vooral om 65-plussers en niet-werkenden te gaan.

### **1.3. Profiel van de respondenten van Oost-Vlaanderen**

De verdeling van de steekproef werd vergeleken met de werkelijke verdeling van de populatie van de provincie, voor wat betreft leeftijd en geslacht. De steekproefverdeling mannen/vrouwen komt sterk overeen met de populatieverdeling.

De meest representatieve leeftijdsgroep is deze tussen 35 en 49 jaar. De minst representatieve leeftijdsgroepen zijn de jongste klassen, deze tussen 15 en 24 jaar en tussen 25 en 34 jaar, zij beschikken waarschijnlijk eerder enkel over een GSM en niet over een vast toestel. De hogere leeftijdsklassen (50-64 jaar en de 65 plussers) daarentegen zijn oververtegenwoordigd in de steekproef.

Een poststratificatie, een herweging volgens leeftijd en geslacht van de respondenten, werd uitgevoerd zodat de steekproef een weerspiegeling vormt van de populatie in Oost-Vlaanderen. Dit betekent dat er aan elke respondent een groot of klein gewicht werd toegekend naargelang de categorie (van leeftijd en geslacht) waartoe hij behoort onder- dan wel oververtegenwoordigd is in de steekproef.



*Fig. : Verdeling van de populatie en de steekproef naar leeftijd in de provincie Oost-Vlaanderen. De totale bevolkingsomvang (personen vanaf 15 jaar) bedraagt 1.171.317.*



## Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen

### 2.1. De buurtproblemen in de provincie Oost-Vlaanderen

In het geheel van de buurtproblemen zijn er 3 situaties die, meer dan andere, een probleem lijken te zijn in de buurt: onaangepaste snelheid in het verkeer (62%), inbraak (42,5%) en rommel op straat (40%). Ongeveer de helft van de inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen beschouwt deze drie situaties als "helemaal wel" of "een beetje" problematisch. Ze behoren ook op federaal niveau tot de meest problematische.

Deze drie buurtproblemen zijn echter niet de enige die de buurtbewoners bezighouden. Men mag ook de andere problematieken die de burgers belangrijk vinden niet uit het oog verliezen. De volgende drie situaties worden door 25 à 30% van de respondenten als een probleem ervaren: fietsdiefstal (31%), agressief verkeersgedrag (31%) en geluidsoverlast door verkeer (25%).

Vergeleken met het nationale niveau worden de buurtproblemen als minder problematisch ervaren in de provincie Oost-Vlaanderen. Fietsdiefstal vormt een uitzondering: dit wordt in de provincie Oost-Vlaanderen (31%) iets meer als een probleem gezien dan in gans België (28%).

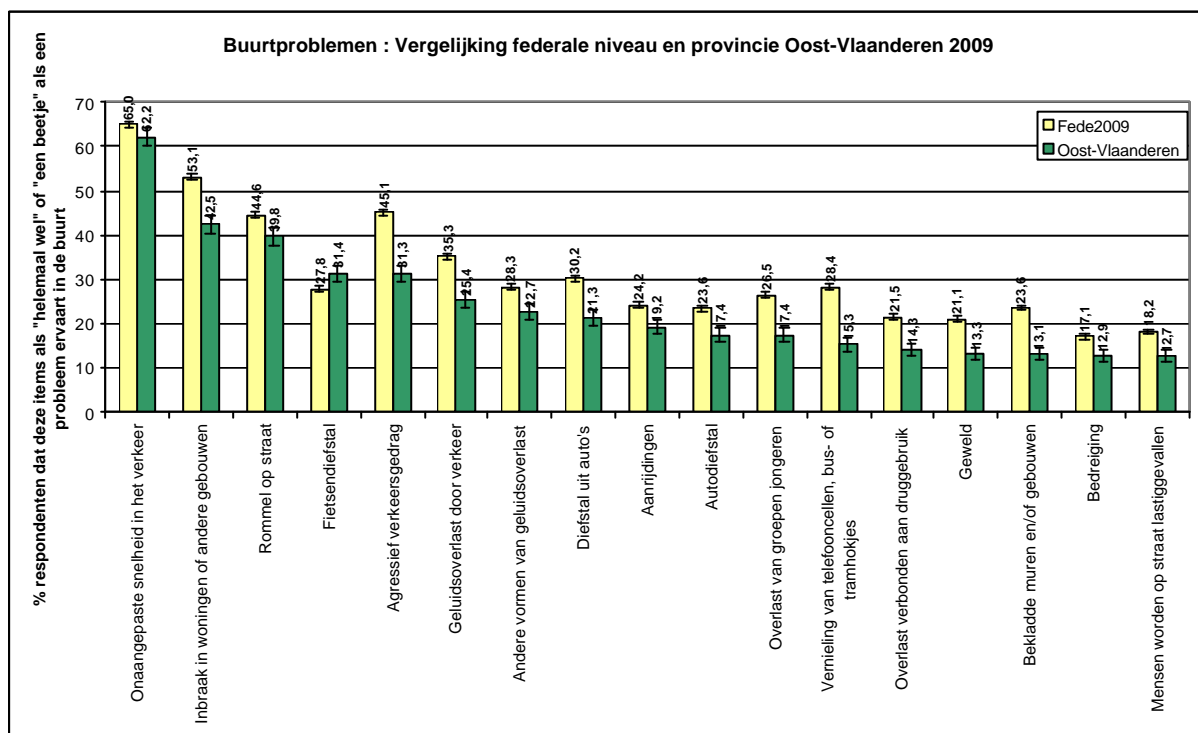


Fig. : De buurtproblemen in 2009 vergeleken met de federale resultaten. De grafiek herneemt de antwoorden "helemaal wel" en "een beetje" op de vraag: "Ervaart u de volgende feiten of situaties als een probleem in uw buurt?" De buurtproblemen zijn geklasseerd in dalende volgorde van belangrijkheid (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1.t.e.m. A.17.).

## 2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in Oost-Vlaanderen

De meeste buurtproblemen in de provincie Oost-Vlaanderen zijn tussen 2006 en 2009 gedaald of op hetzelfde niveau gebleven. Een significante stijging is er wel voor onaangepaste snelheid in het verkeer (van 57,5% naar 62%) en voor andere vormen van geluidsoverlast (van 20% naar 23%). De buurtproblemen agressief verkeersgedrag (van 41% naar 31%) en diefstal uit auto's (van 31% naar 21%) zijn met een afname van bijna tien procent de sterkste dalers tussen 2006 en 2009. Een daling is eveneens vast te stellen voor autodiefstal (van 22% naar 17%), overlast verbonden aan druggebruik (19% naar 14%), geweld (18% naar 13%) en tenslotte een lichte daling van een drietal procent voor inbraak en "mensen die op straat worden lastig gevallen".

Op langere termijn bekeken, kent een aantal buurtproblemen een dalende tendens. Dit is het geval voor inbraak (van 53% in 2000 naar 42,5% in 2009), agressief verkeersgedrag (46% in 2000 naar 31% in 2009), autodiefstal (van 22% in 2000 naar 17% in 2009) en vernieling van telefooncellen, bus- of tramhokjes (van 21% in 2000 naar 15% in 2009). Daarentegen zijn de buurtproblemen fietsdiefstal (van 28,5% in 2000 naar 31% in 2009) en "bedreiging" (van 9% in 2000 naar 13% in 2009) toegenomen.

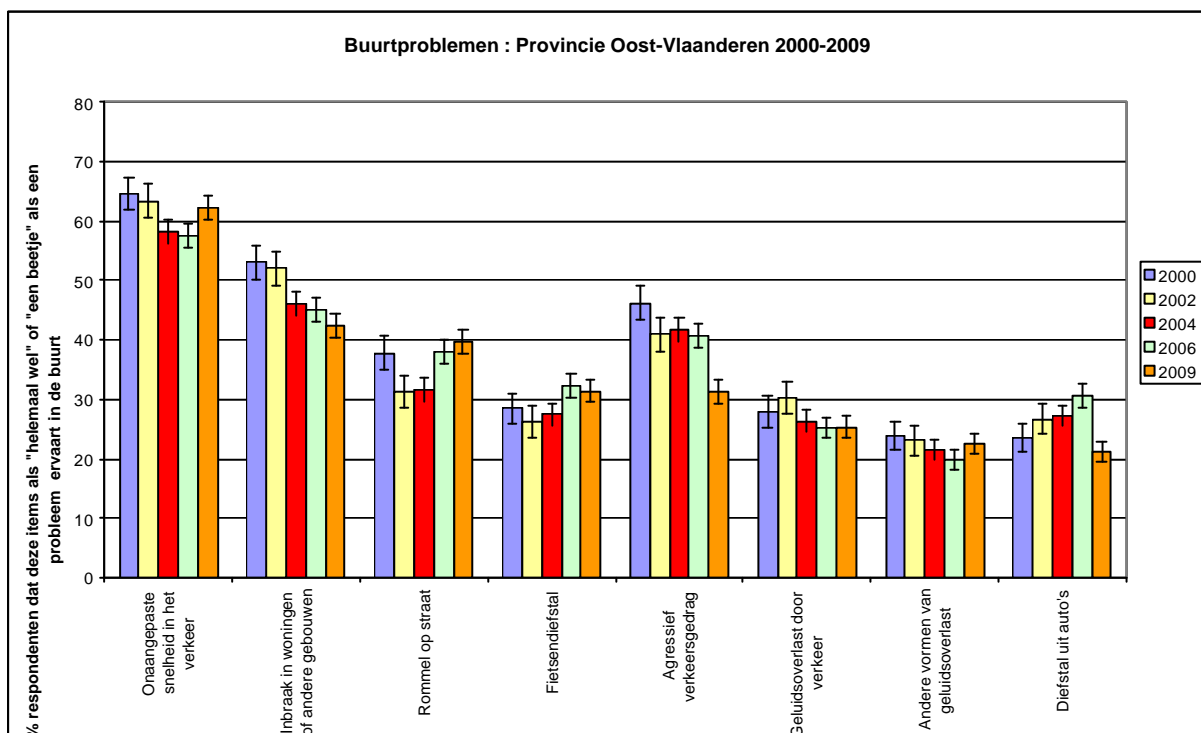


Fig. : De buurtproblemen (selectie). Vergelijking 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien toen de frequentie werd bevroegd; de resultaten zijn dus niet vergelijkbaar. De grafiek herneemt de antwoorden "helemaal wel" en "een beetje" op de vraag: "Ervaart u de volgende feiten of situaties als een probleem in uw buurt?" De buurtproblemen zijn geklasseerd in dalende volgorde van belangrijkheid voor het jaar 2009 (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1 t.e.m. A.17.).

## Hoofdstuk 3 : Onveiligheid

### 3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie Oost-Vlaanderen

Tussen 1998 en 2000 is er een stijging waarneembaar van het onveiligheidsgevoel in Oost-Vlaanderen. Vanaf 2000 doet zich een dalende tendens voor tot 2004. Het zijn uiteindelijk 5,6% van de bevroagde burgers die aangeven zich “altijd” of “vaak” onveilig te voelen in 2009. Dit betekent een daling ten opzichte van 2006.

In vergelijking met het landelijke gemiddelde voelen Oost-Vlamingen zich veiliger en dit doorheen de jaren.

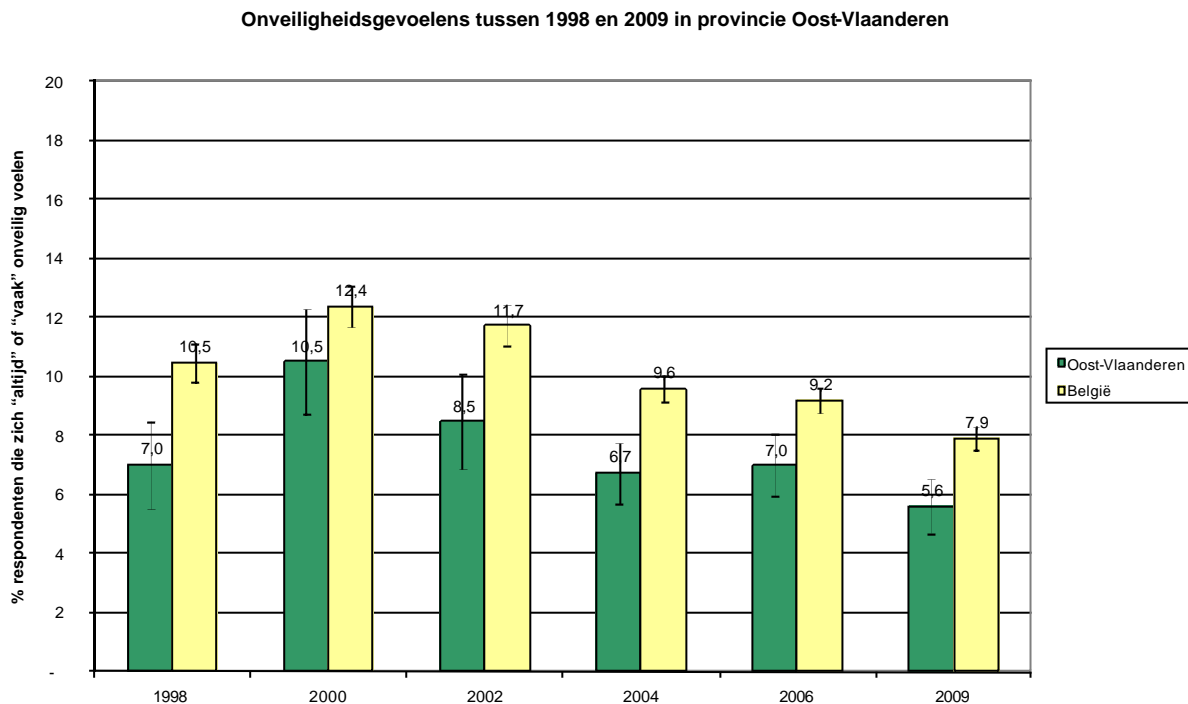


Fig. : Het onveiligheidsgevoel. Vergelijking 1998, 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009.

Algemene vraag over het onveiligheidsgevoel: "Gebeurt het dat u zich onveilig voelt? Is dit altijd, vaak, soms, zelden of nooit?" (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv A.).

### 3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie Oost-Vlaanderen

Zoals we in de vorige paragraaf al konden vaststellen, wordt de analyse en de evolutie van het onveiligheidsgevoel benaderd door de algemene vraag: « Gebeurt het dat u zich onveilig voelt ? »

Deze benadering wordt aangevuld met zes andere vragen omtrent het mijdingsgedrag:

- ontwijken van bepaalde plaatsen in de gemeente waar men woont omdat men het niet veilig vindt
- vermijden open te doen voor onbekenden omdat men het niet veilig vindt
- wegbrengen van waardevolle objecten op een veiligere plaats dan in huis
- vermijden het huis te verlaten wanneer het donker is
- vermijden de kinderen het huis te laten verlaten (kinderen jonger dan 15 jaar)
- vermijden het openbaar vervoer te nemen (nieuw item sedert 2008/2009)

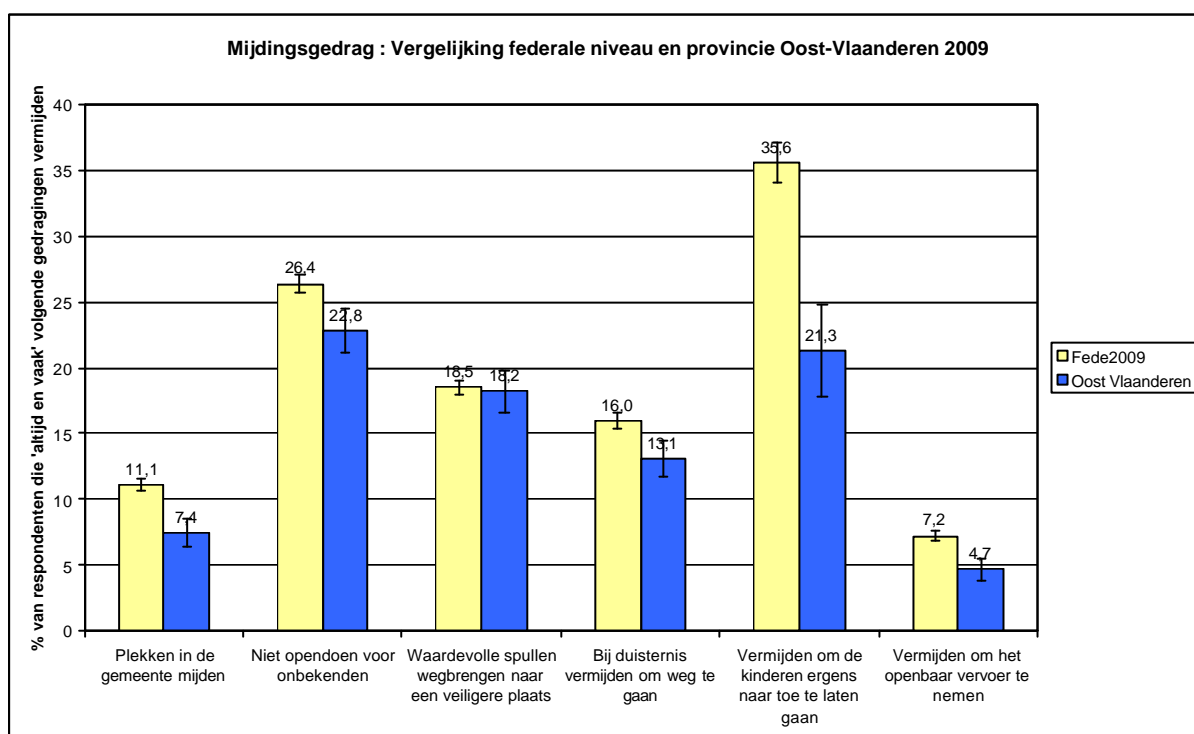
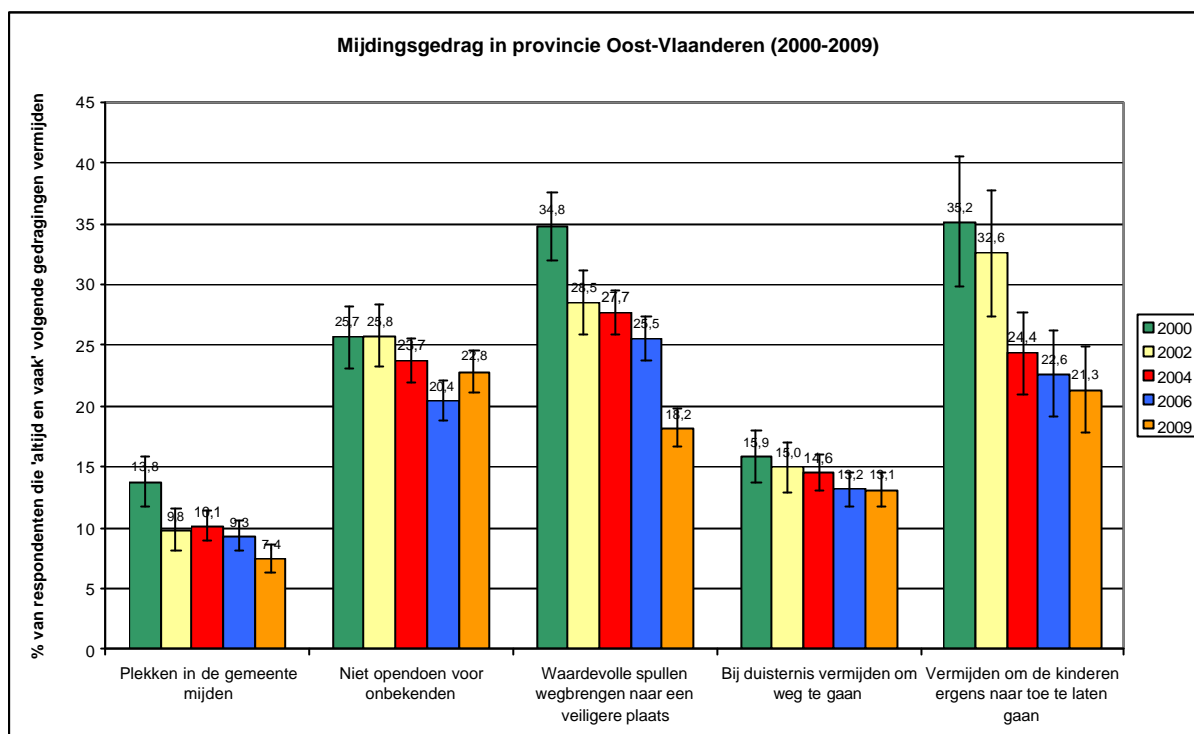


Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord "altijd" en "vaak" op de 6 vragen. Vergelijking tussen het federaal niveau en de provincie. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Uit de resultaten op niveau van de provincie Oost-Vlaanderen blijkt dat de frequentie waarmee de burgers bepaald mijdingsgedrag stellen, verschilt naargelang de aard ervan. 23% vermijdt "altijd" of "vaak" om de deur te openen voor onbekenden. Van de respondenten met kinderen geeft ruim 21% aan te vermijden om de kinderen het huis te laten verlaten. Van alle Oost-Vlaamse burgers dan weer, brengt 18% zijn waardevolle voorwerpen naar een veiligere plaats en vermijdt 13% bij duisternis om weg te gaan. De overige mijdingsgedragingen komen minder voor. 7,4% vermijdt bepaalde plaatsen in de gemeente. Op de nieuwe vraag met betrekking tot het openbaar vervoer, tenslotte, antwoordt bijna 5% van de Oost-Vlaamingen te vermijden het openbaar vervoer te nemen omdat men het niet veilig vindt.

Inwoners van Oost-Vlaanderen stellen minder mijdingsgedrag vergeleken met het nationale niveau, met uitzondering van het wegbrengen van waardevolle spullen naar een veiligere plaats, dat zich op hetzelfde niveau als het federale bevindt.



*Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord “altijd” en “vaak” op 5 vragen (het vermijden het openbaar vervoer te nemen komt niet voor in deze evolutiegrafiek, gezien het een nieuw item betreft). Vergelijking tussen 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien de vraag toen anders werd gesteld. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).*

Ten opzichte van 2006 is het percentage respondenten in Oost-Vlaanderen dat aangeeft “altijd” of “vaak” niet open te doen voor onbekenden in 2009 terug licht gestegen (van 20% in 2006 naar 23% in 2009). Omgekeerd is er een daling voor het wegbrengen van waardevolle spullen naar een veiligere plaats (van 25,5% in 2006 naar 18% in 2009) en het mijden van plekken in de gemeente (9,3% in 2006 naar 7,4% in 2009).

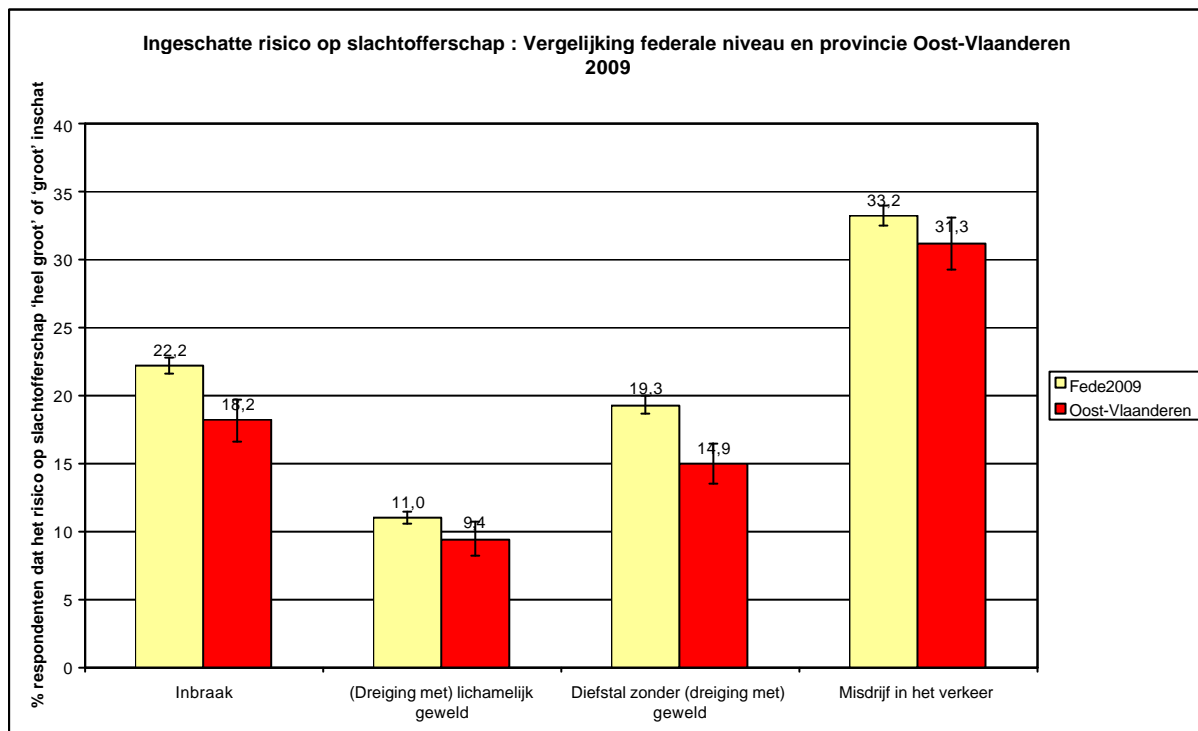
Op langere termijn, vergeleken met 2000, zijn alle mijdingsgedragingen gedaald. Het wegbrengen van waardevolle spullen naar een veiligere plaats en het vermijden om de kinderen ergens naar toe te laten gaan, kennen een uitgesproken dalende tendens: van 35% in 2000 naar 18% in 2009, respectievelijk van 35% in 2000 naar 21% in 2009.

### 3.3. Het ingeschatte risico dat men slachtoffer wordt in de provincie Oost-Vlaanderen

De benadering van de onveiligheid wordt verder aangevuld met enkele vragen die peilen naar het ingeschatte risico om slachtoffer te worden van bepaalde delicten :

Hoe schat u volgende risico's in, in de loop van de 12 komende maanden :

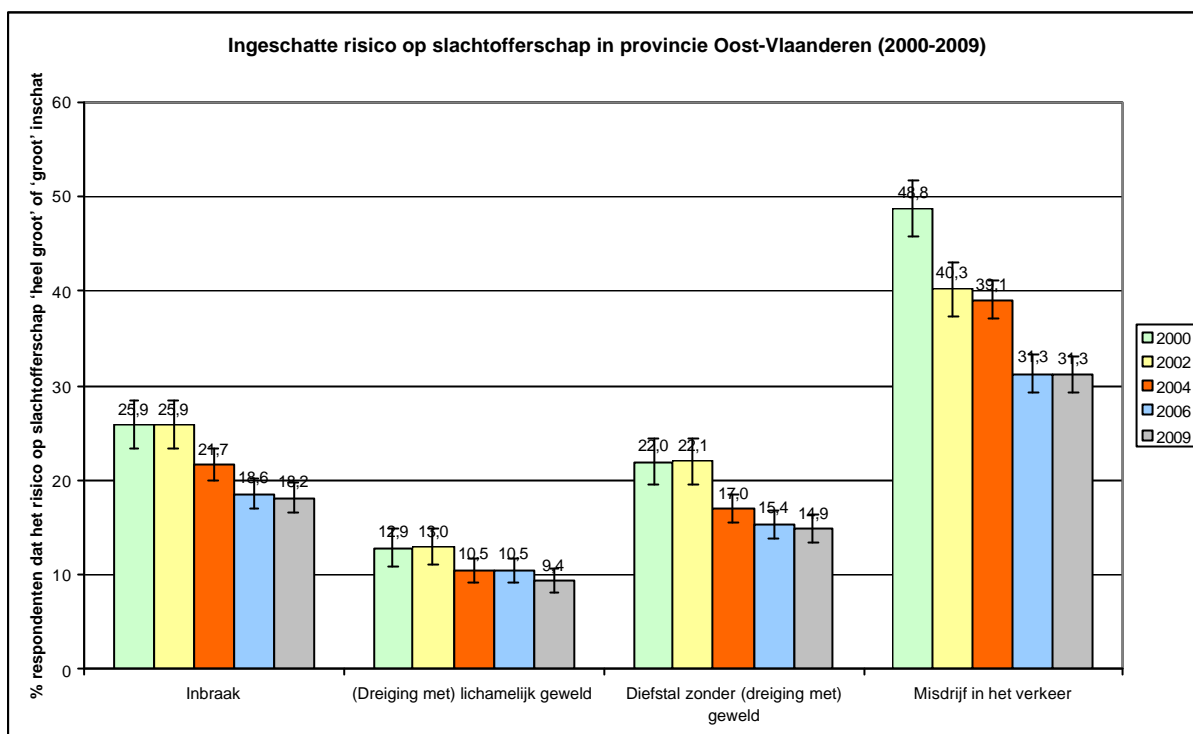
- dat uw gezin slachtoffer wordt van een inbraak met diefstal ?
- dat u slachtoffer wordt van fysiek geweld of een bedreiging met fysiek geweld ?
- dat u slachtoffer wordt van diefstal zonder geweld of met (dreiging tot) geweld?
- dat u slachtoffer wordt van een verkeersdelict, bijvoorbeeld een ongeval, vluchtmisdrijf, verkeersagressie...?



*Fig. Het ingeschatte risico op slachtofferschap op federaal niveau en niveau van de provincie. De ingeschatte risico's "heel groot" en "groot" werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.).*

De burgers die werden bevroegd over vier delicten – misdrijf in het verkeer, inbraak, diefstal zonder (dreiging met) geweld en (dreiging met) lichamelijk geweld – schatten het risico dat ze slachtoffer worden verschillend in, afhankelijk van het delict in kwestie. Het risico om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer (bv. vluchtmisdrijf, verkeersagressie,...) wordt het hoogst ingeschat. 31% van de bevroegde burgers beschouwt de kans om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer als (heel) groot. Het risico om slachtoffer te worden van een inbraak wordt als (heel) groot ingeschat door 18% van de bevroegde burgers en het risico om slachtoffer te worden van diefstal zonder (dreiging met) geweld door 15%. Voor (dreiging met) lichamelijk geweld wordt het risico op slachtofferschap lager ingeschat (9,4%).

Vergeleken met het nationale niveau schatten de Oost-Vlamingen het risico dat ze slachtoffer worden van een delict lager in. Dit geldt voor alle vier de bevroegde delicten. De verschillen zijn het grootst voor diefstal zonder (dreiging met) geweld (15% versus 19% op nationaal niveau) en inbraak (18% versus 22%).



*Fig. Het ingeschatte risico op slachtofferschap tussen 2000 en 2009. De ingeschatte risico's "heel groot" en "groot" werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.). De vragen inzake het ingeschatte risico werden pas in 2000 toegevoegd aan de module onveiligheidsgevoelens. Vergelijkingen met de jaren 1997 en 1998 zijn hierdoor onmogelijk.*

Tussen 2006 en 2009 zijn er geen significante evoluties.

Op langere termijn is vooral het ingeschatte risico op slachtofferschap van een misdrijf in het verkeer gedaald ten opzichte van 2000: van 49% naar 31% in 2006 en 2009. Hiermee blijft echter dit delict hetgene dat de inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen het meeste bezig houdt. Voor de andere misdrijven kende het ingeschatte risico een status quo tussen 2000 en 2002, doch is er ook daar in de jaren nadien een afname, waardoor alle percentages zich in 2009 onder het niveau van 2000 bevinden.

### 3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie Oost-Vlaanderen

De module “onveiligheid” neemt ook een vraag op met betrekking tot het bezit van een verdedigingsmiddel.

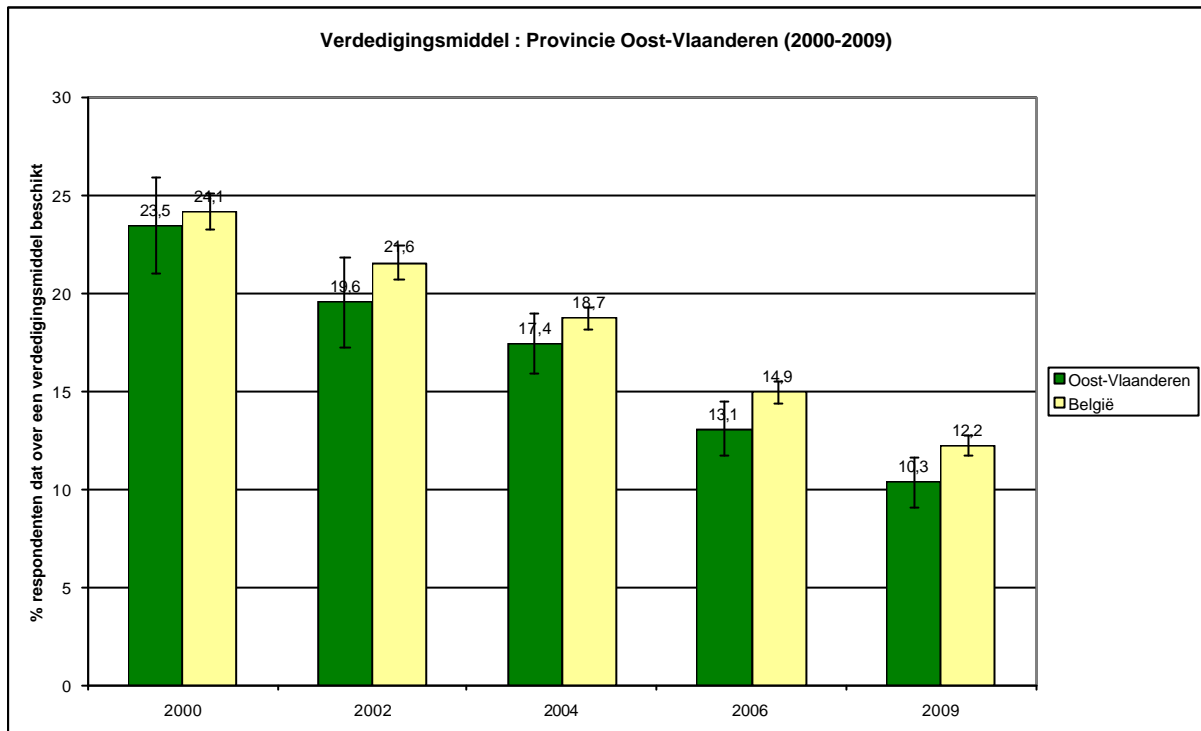


Fig. Percentage personen die antwoordden een verdedigingsmiddel te bezitten in 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv D).

Wat het bezit van een verdedigingsmiddel betreft, is er een dalende tendens waarneembaar sinds 2000: van 23% naar één tiende in 2009. Dit betekent opnieuw een daling ten opzichte van 2006 (13%).

In de jaren 2000 – 2004 bezaten evenveel Oost-Vlamingen een verdedigingsmiddel als het nationaal gemiddelde. Sedert 2006 daalt het aandeel in Oost-Vlaanderen onder het landelijke. In 2009 beschikt 10% van de inwoners van Oost-Vlaanderen over een verdedigingsmiddel tegenover 12% in gans België.



## Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap

In deze module worden de slachtofferpercentages besproken. Net zoals voorgaande jaren wordt een onderscheid gemaakt tussen twee grote categorieën van delicten: delicten op huishoudensniveau en delicten op persoonsniveau; ze worden afzonderlijk behandeld in dit gedeelte van het rapport.

### 4.1. De delicten op huishoudensniveau in de provincie Oost-Vlaanderen

De delicten op niveau van het huishouden omvatten zowel het slachtofferschap van de leden van het huishouden als de delicten tegen een goed van het huishouden. De respondent werd bevraagd over delicten waarvan hijzelf of een lid van zijn huishouden slachtoffer is geweest tijdens de afgelopen 12 maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2008 en 31 december 2008). De delicten op huishoudensniveau zijn meer bepaald: “poging tot inbraak”, “inbraak met diefstal”, “vernielingen”, “autodiefstal”, “diefstallen uit auto’s”, “beschadiging van auto’s”, “motordiefstal”, “beschadiging van motoren”, “fietsdiefstal” en “bromfietsdiefstal”.

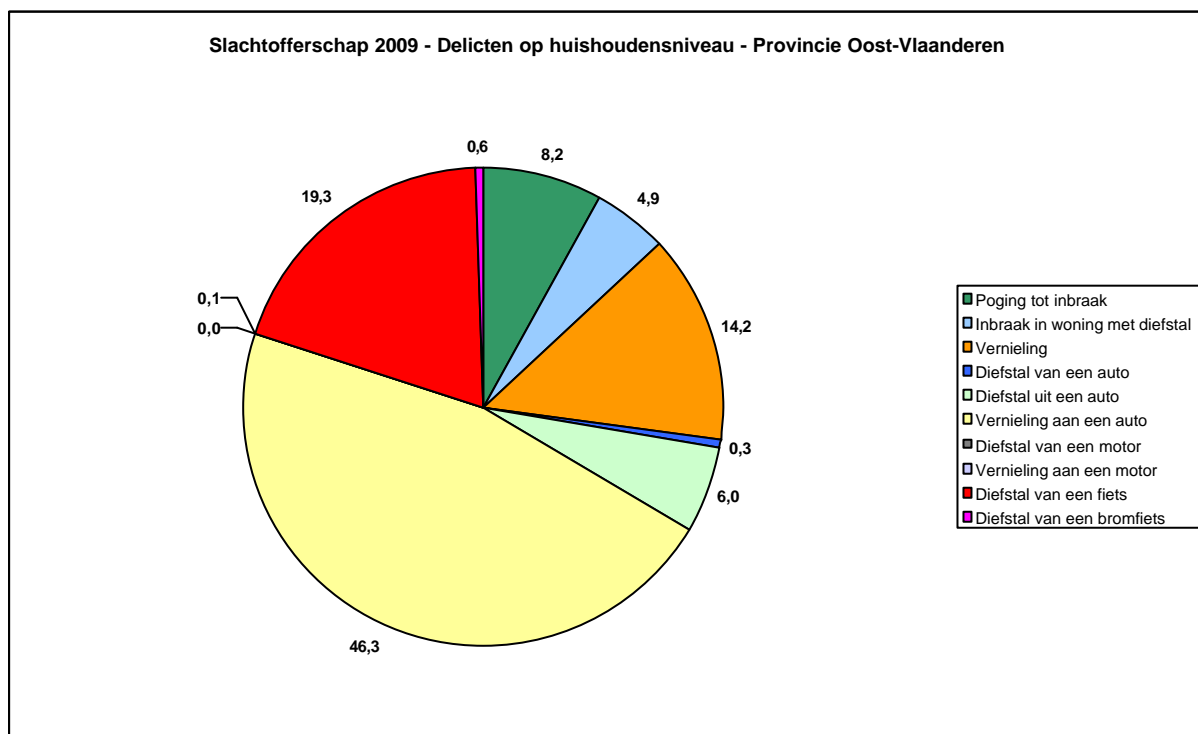


Fig. : De delicten op huishoudensniveau in (2008-)2009. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel: VG. sla A.).

Wanneer de respondent aangaf slachtoffer te zijn geweest van een delict op huishoudniveau, bleek dit in bijna de helft van de gevallen om vernieling aan een auto te gaan (46%). De huishoudens werden ook vaak slachtoffer van fietsdiefstal (19%). In 14% van de gevallen was er sprake van vernieling (andere dan vernieling aan auto's, moto's of eventueel bij een inbraak). Inbraak werd nog voor 8,2% vermeld. De overige delicten kwamen minder voor.

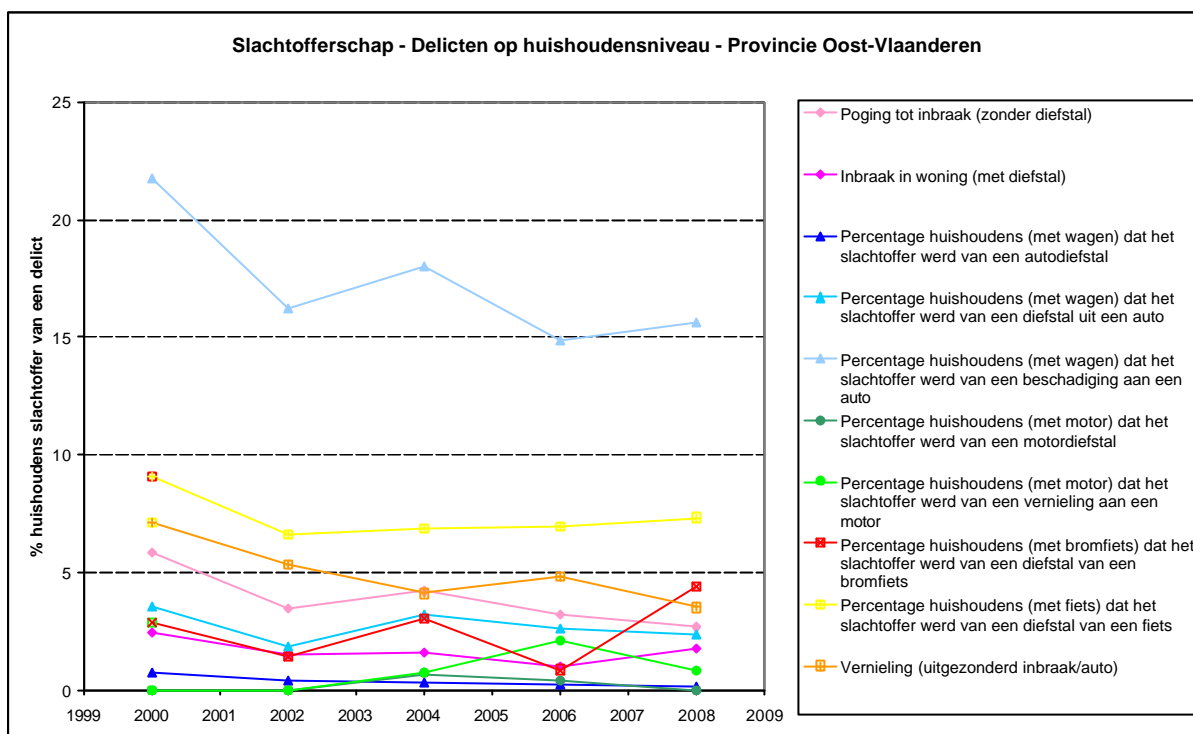


Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op huishoudensniveau in 2000, 2002, 2004, 2006 en (2008-)2009, weergegeven in percentage huishoudens dat slachtoffer werd van een delict (Tabellen: VG. sla B.1.2., VG. sla B.1.3., VG. sla B.2.2.2., VG. sla B.2.3.2., VG. sla 2.4.2., VG. sla 3.1.2., VG. sla B.3.2.2., VG. sla B.3.3.2., VG. sla B.3.4.2., VG. sla B.4.).

Teruggebracht op de totale populatie van alle huishoudens in de provincie Oost-Vlaanderen, geven de slachtoffercijfers volgend beeld.

In de 12 maanden die het interview vooraf gingen, werden de huishoudens in de provincie Oost-Vlaanderen het vaakst slachtoffer van “beschadiging aan een auto” (15,6% van de huishoudens was slachtoffer). Dit delict kent doorheen de jaren steeds het hoogste slachtofferpercentage.

Ten opzichte van 2006 is er voor twee delicten een daling waarneembaar. Dit is het geval voor poging tot inbraak (van 3,2% naar 2,7%) en vernieling (van 4,8% naar 3,5%). Omgekeerd is er een toename van het aantal huishoudens dat slachtoffer werd van inbraak (van 1% naar 1,7%) en van bromfietsdiefstal (0,9% naar 4,4%).

Op langere termijn zijn verschillende delicten gedaald ten opzichte van 2000. Het gaat om poging tot inbraak (van 5,8% naar 2,6%), autodiefstal (van 0,7% naar 0,1%), diefstal uit een auto (van 3,6% naar 2,4%), beschadiging aan een auto (van 21,7% naar 15,6%) en vernieling (van 7,1% naar 3,5%).

## 4.2. De delicten op persoonsniveau in de provincie Oost-Vlaanderen

De delicten op persoonsniveau omvatten het persoonlijke slachtofferschap. Er wordt aan de persoon gevraagd of hijzelf/zijzelf de afgelopen twaalf maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2008 en 31 december 2008) al dan niet het slachtoffer is geweest van een delict op persoonsniveau. De delicten op persoonsniveau bestaan uit volgende categorieën: “diefstal met (bedreiging met) geweld”, “diefstal vanaf de persoon zonder (bedreiging met) geweld”, “diefstal buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer”, “bedreiging met lichamelijk geweld”, “lichamelijk geweld”, “vluchtmisdrijf in het verkeer” en “seksuele delicten”. Met “andere misdrijven” wordt elk misdrijf bedoeld waarvan de persoon eventueel slachtoffer is geweest en dat niet is opgenomen in één van de opgesomde categorieën.

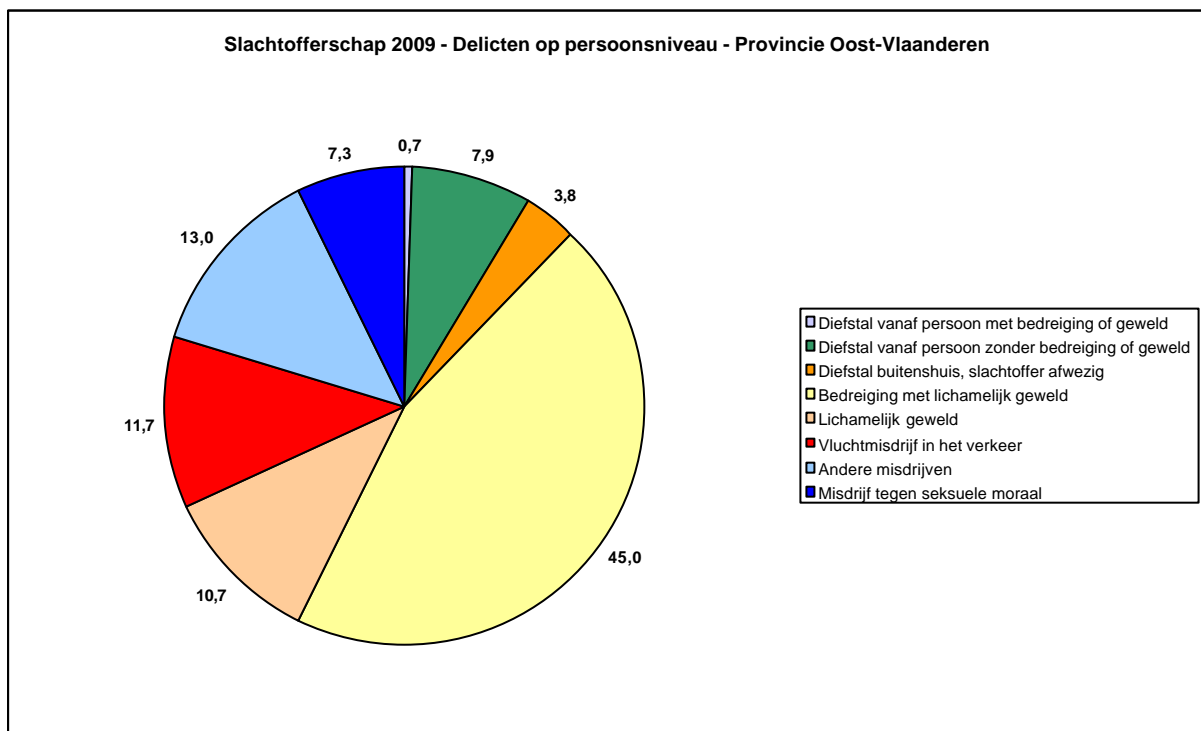


Fig. : De delicten op persoonsniveau in (2008-)2009. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel sla B.1.).

Van de delicten op persoonsniveau in 2009 is het de rubriek bedreiging met lichamelijk geweld die zich met 45% bovenaan bevindt bij de meest voorkomende delicten in de provincie Oost-Vlaanderen. In ruim een tiende van de gevallen werd de respondent het slachtoffer van een vluchtmisdrijf in het verkeer (12%) of van lichamelijk geweld (11%). Ook nog 13% van de keren ging het om een ander, niet-genoemd misdrijf. De overige delicten werden iets minder vermeld: 8% voor diefstal vanaf de persoon zonder bedreiging of geweld en 7,3% voor misdrijven tegen de seksuele moraal. De overige delicten kwamen minder voor.

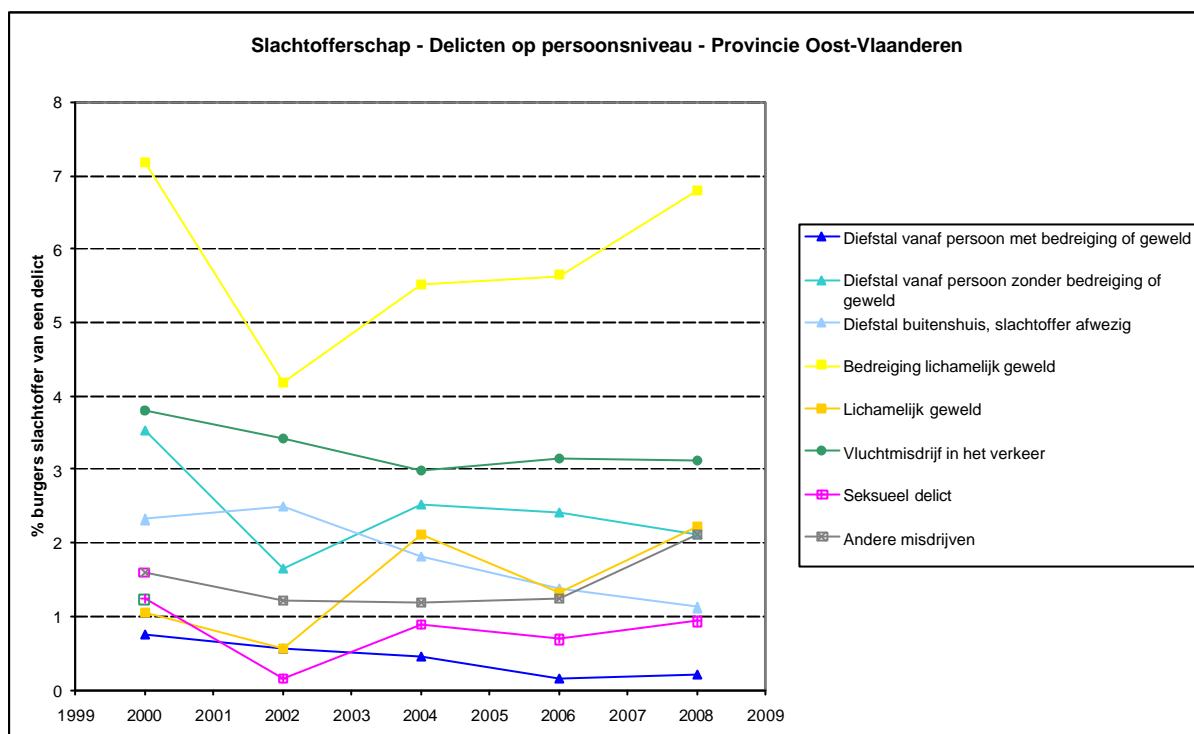


Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op persoonsniveau in 2000, 2002, 2004, 2006 en (2008-)2009, weergegeven in percentage personen dat slachtoffer werd van een delict. (Tabellen: GV. sla D.2., GV. sla D.3, GV. sla D.4., GV. sla D.6., GV. sla D.7., GV. sla D.8., GV.sla D.9., GV. sla D.10.).

Teruggebracht naar de totale populatie van alle inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen, geven de slachtoffercijfers volgend beeld.

In de loop der jaren is “bedreiging met lichamelijk geweld” in de provincie Oost-Vlaanderen het persoonsdelict waarvan de meeste burgers slachtoffer zijn geweest de 12 maanden die het interview vooraf gingen (6,8%). Dit is tevens het meest voorkomende persoonsdelict op federaal niveau. Op de tweede plaats volgt “vluchtmisdrijf in het verkeer” met ongeveer drie slachtoffers op honderd inwoners (3,1%).

Ten opzichte van 2006 is het percentage inwoners in de provincie West-Vlaanderen dat slachtoffer werd van lichamelijk geweld toegenomen van dertien slachtoffers op duizend inwoners (1,3%) naar tweeëntwintig op duizend (2,2%). Ook voor bedreiging met lichamelijk geweld is er stijging (van 5,6% naar 6,8%). Hetzelfde geldt voor de categorie “andere misdrijven” (van 1,6% naar 2,1%). De overige delicten kennen een status quo ten opzichte van 2006.

Op langere termijn zijn volgende evoluties vast te stellen. Een aantal delicten kende een daling tussen 2000 en 2002 om daarna opnieuw te stijgen. Dit is zeer sterk bij bedreiging met lichamelijk geweld, waardoor het percentage terug het niveau van in 2000 bereikt. Ook voor seksuele delicten daalde het percentage slachtoffers van 1,2% in 2000 naar 0,15% in 2002 om meteen daarna weer te stijgen tot rond de één procent. Diefstal met bedreiging of geweld en diefstal in afwezigheid van het slachtoffer kennen eerder een dalende tendens. Daarentegen schommelt het aantal slachtoffers van lichamelijk geweld, doch bedraagt het laatste aantal (2,2%) meer dan in 2000 (1%).

### **4.3. Melding en aangifte**

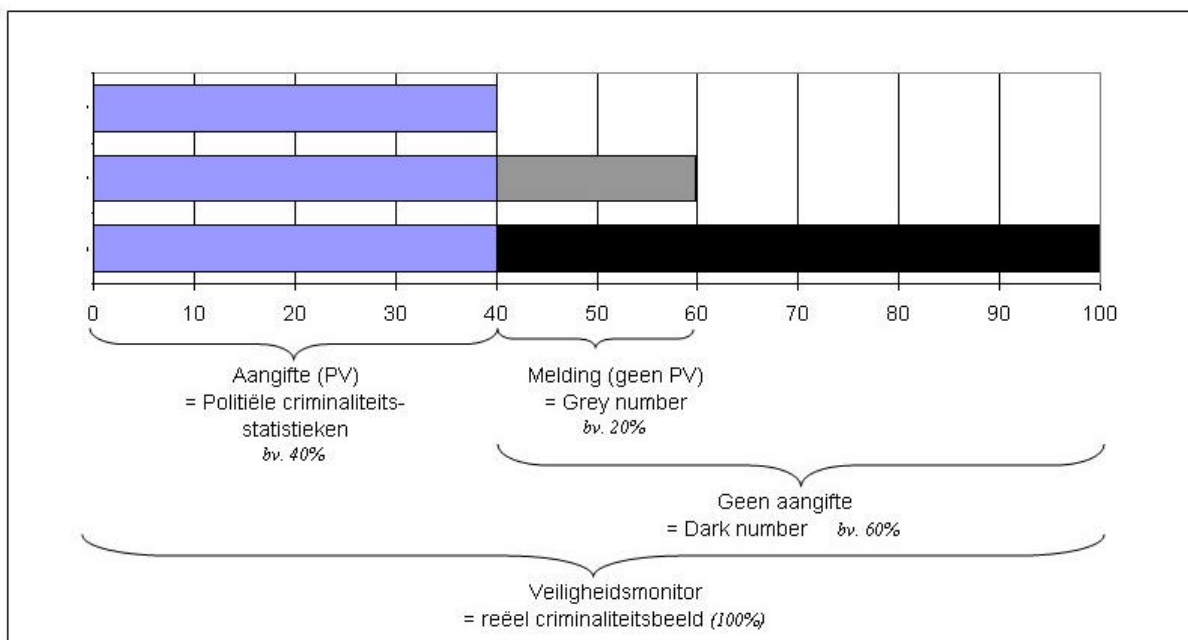
#### **4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”**

Wat is het werkelijke aantal gepleegde misdrijven zoals inbraak, autodiefstal en lichamelijk geweld? De politie en gerechtelijke statistieken geven enkel de cijfers weer van het aantal geverbaliseerde (geregistreerde) of vervolgte misdrijven. Een heel deel van de feiten valt hierbuiten aangezien ervan geen aangifte gedaan werd.

Men kan dit deel van de misdrijven omschrijven als het “dark number”; het aantal gepleegde feiten zonder melding of aangifte.

De veiligheidsmonitor kan een indicatie geven van het grey<sup>1</sup> en dark number, aangezien aan de respondent, die slachtoffer werd van een misdrijf, gevraagd wordt of het feit werd gemeld en aangegeven of niet.

Op basis van de module “melding en aangifte” kan dus het meldings- en aangiftepercentage van de verschillende feiten berekend worden.



#### **4.3.2. Delicten op huishoudensniveau**

In deze rubriek kan nagegaan worden welke types van misdrijven gemeld of aangegeven worden. Net zoals vorig jaar wordt er een onderscheid gemaakt tussen melding en aangifte. In het eerste geval vraagt men de respondent of hij het delict gemeld heeft, in het andere geval, of een verklaring of proces-verbaal ondertekend werd.

<sup>1</sup> Het grey number is het aantal meldingen zonder aangifte. De politiediensten worden van deze feiten dus wel op de hoogte gebracht maar er wordt geen PV opgesteld en ze komen niet in de politie geregistreerde criminaliteitsstatistieken terecht.

## a) Melding

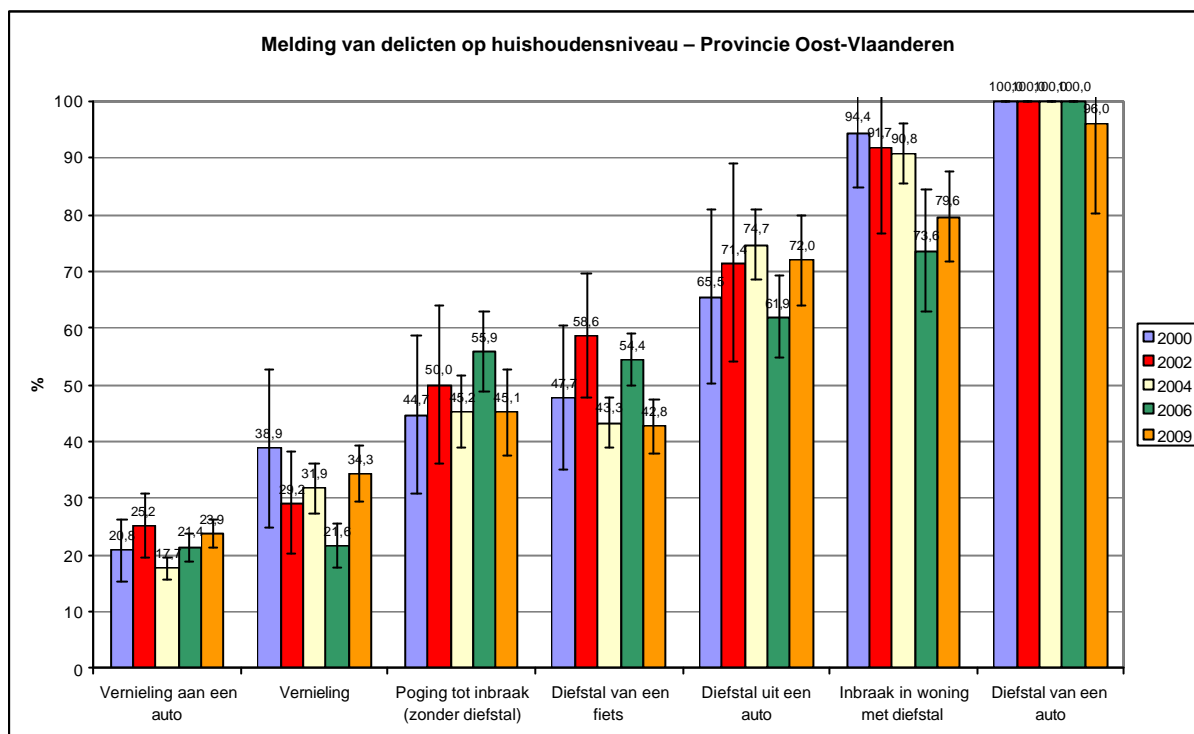


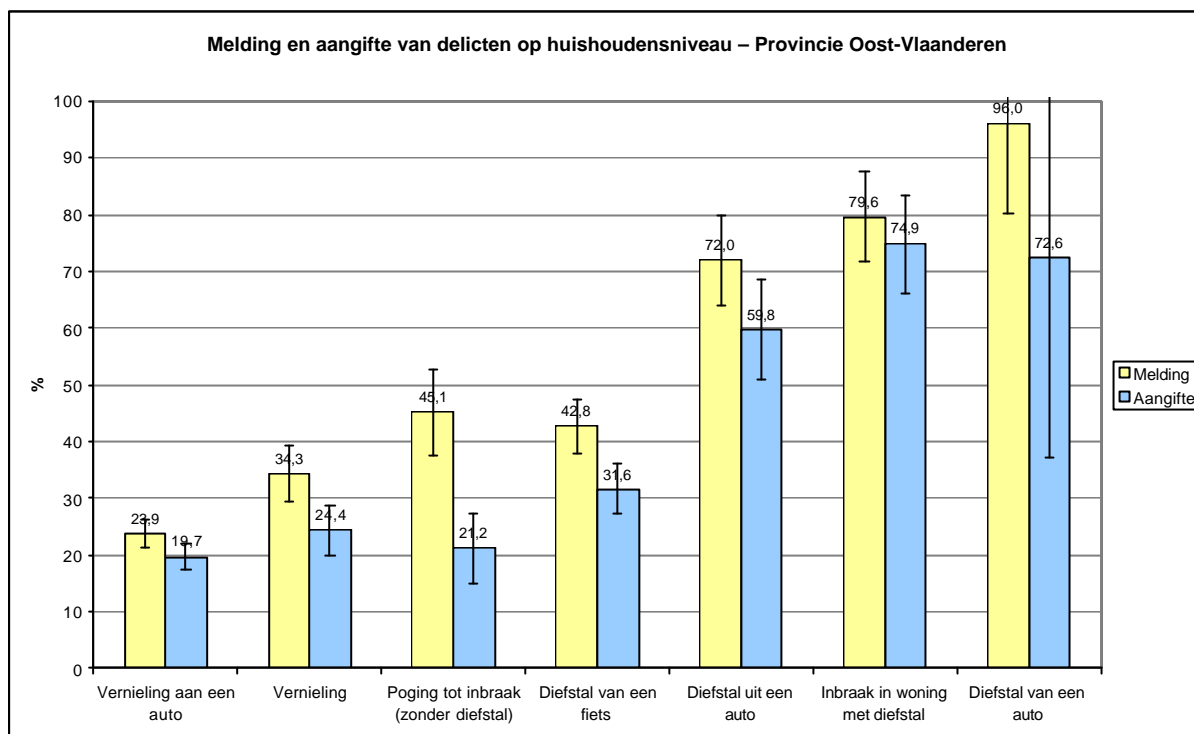
Fig. : Evolutie van melding van delicten op huishoudensniveau tussen 2000 en 2009 in de provincie Oost-Vlaanderen (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel VG. mld A.1. t/m A.10.).

Wat opvalt, is het gegeven dat de meldingsbereidheid verschilt naargelang de aard van het delict. Schade aan voertuigen en vernielingen maken nog altijd weinig deel uit van de meldingen (24%, respectievelijk 34%). De autodiefstallen en inbraken worden daarentegen vaker gemeld aan de politie; men vindt meldingspercentages van meer dan 75% terug.

Ten opzichte van 2006 is er voor verschillende delicten een evolutie in de meldingsbereidheid opgetreden. Het aantal meldingen voor diefstallen uit een auto is, na een terugval in 2006 naar 62%, opnieuw toegenomen naar 72%. Eenzelfde beweging is zichtbaar bij vernielingen: het meldingspercentage zakte in 2006 van 32% naar 22% om vervolgens opnieuw te stijgen tot 34%. “Poging tot inbraak” en “diefstal van een fiets” maken de omgekeerde beweging: een stijging tussen 2004 en 2006 om vervolgens opnieuw te dalen: respectievelijk van 56% naar 45% en van 54% naar 43%.

Men kan waarnemen dat de meldingsbereidheid voor autodiefstal doorheen de jaren stabiel op 100% ligt. De cijfers dienen echter met omzichtigheid te worden benaderd, daar het aantal delicten waarop de percentages betrekking hebben, voor de autodiefstallen laag ligt (waardoor de resultaten minder betrouwbaar zijn). We kunnen over “autodiefstal” zeggen dat alle (bevroegde) huishoudens in de provincie Oost-Vlaanderen die hiervan slachtoffer zijn geworden, dit hebben gemeld aan de politie.

## **b) Aangifte**



*Fig. : Melding en aangifte van delicten op huishoudensniveau in 2009 in de provincie Oost-Vlaanderen (Tabellen VG. mld A.1.t/m A.10. en VG. mld B.1. t/m B.10.).*

De grafiek geeft tegelijk de meldingspercentages en de aangiftepercentages weer, wat aantoont dat een melding niet automatisch leidt tot de ondertekening van een PV.

Voor bepaalde delicten, zoals inbraak, ligt het meldings- en het aangifte-aantal dicht bij elkaar. Voor de meeste, echter, is er een significant verschil tussen het aantal gemelde feiten en het aantal aangiften in de provincie Oost-Vlaanderen. Een groot verschil is waarneembaar bij pogingen tot inbraak: 45% van deze feiten wordt gemeld, doch slechts 21% wordt geverbaliseerd.

### 4.3.3. Delicten op persoonsniveau

#### a) Melding

De delicten op persoonsniveau maken minder deel uit van meldingen aan de politie (31%) dan de delicten op huishoudensniveau (37%).

Niet één delict behaalde een meldingspercentage van meer dan 50% in de provincie Oost-Vlaanderen. Seksuele delicten en bedreiging met lichamelijk geweld worden in 't algemeen het minst gemeld (respectievelijk 24% en 21%).

Ten opzichte van 2006 is de meldingsbereidheid in 2009 voor een aantal delicten toegenomen. Dit is het geval voor seksuele delicten, waar het aantal meldingen toenam van 10% naar 24%. Ook lichamelijk geweld en bedreiging met lichamelijk geweld kennen, na een daling tussen 2004 en 2006, opnieuw een toename in het percentage meldingen, van 23% naar 37%, respectievelijk van 14% naar 21%. Omgekeerd werden diefstallen vanaf de persoon zonder bedreiging/geweld minder gemeld dan in 2006 (van 54% naar 42%).

Op langere termijn valt een stijgende tendens op die zich inzet vanaf 2002 voor wat betreft het meldingspercentage van "vluchtmisdrijf in het verkeer" (van 25% in 2002 naar 50%).

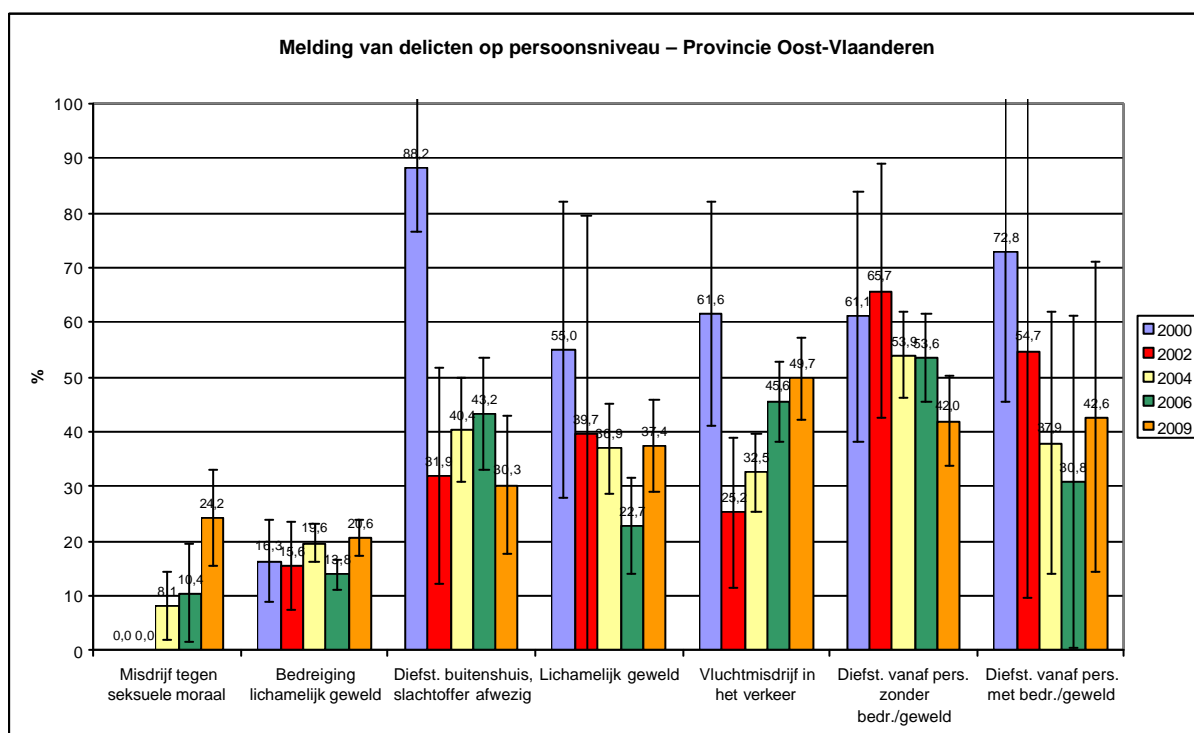


Fig. : Evolutie van meldingen van delicten op persoonsniveau tussen 2000 en 2009 in de provincie Oost-Vlaanderen. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7.)



## **b) Aangifte**

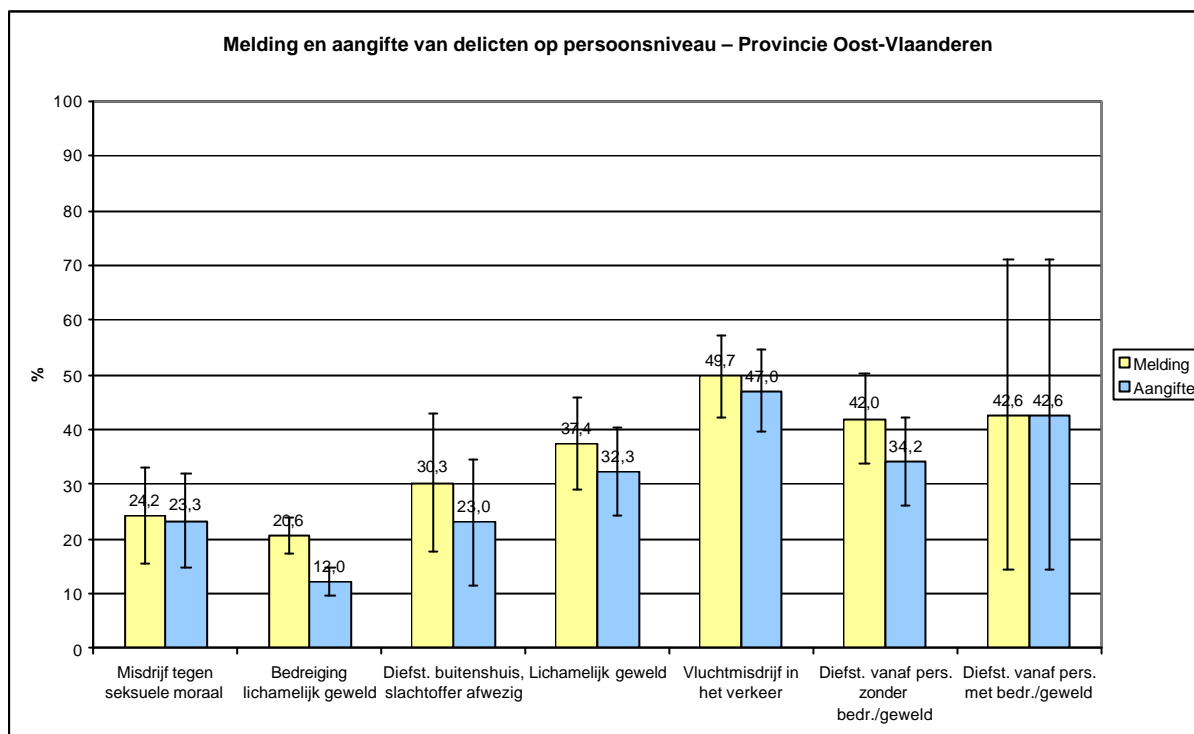


Fig. : Meldingen en aangiften van delicten op persoonsniveau in 2009 (Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7. en VG. mld D.1. t/m D.7.)

Zoals voor de delicten op huishoudensniveau, is ook hier het aangiftepercentage lager dan het meldingspercentage. Gemiddeld wordt slechts 24% van de bevroegde delicten op persoonsniveau aangegeven in de provincie Oost-Vlaanderen. Dit betekent een dark number van 76% (grey number van 7%).

Van alle bedreigingen met lichamelijk geweld wordt 21% gemeld aan de politiediensten. Slechts 12% van de feiten resulteert in een proces-verbaal.

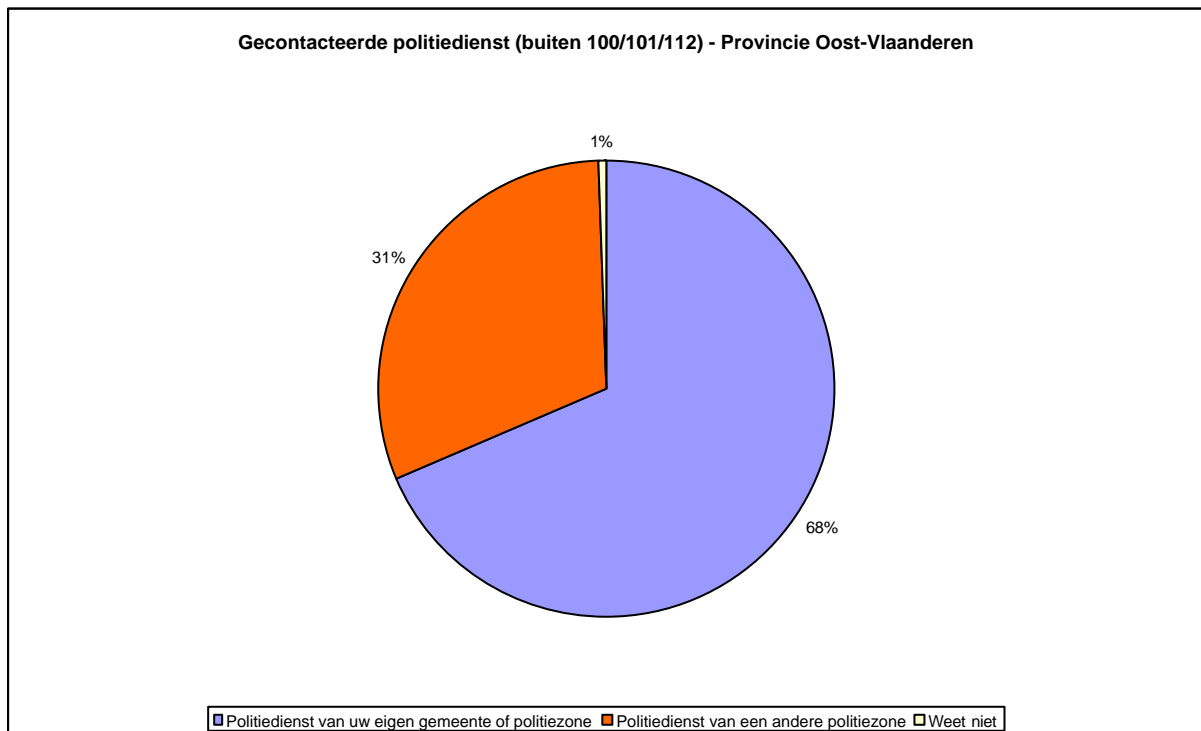
Voor de overige persoonsdelicten verschillen de aangiftepercentages niet op statistisch significante wijze van de meldingsaantallen.

## Hoofdstuk 5: Laatste delict

### 5.1. Contact met de politiedienst

Naar aanleiding van het delict waarvan de respondent – het laatst – slachtoffer was geworden, werd verder doorgevraagd naar enkele omstandigheden rond de melding. Deze vragen hadden met name betrekking op de politiedienst die gecontacteerd is geweest bij dit laatste feit, waarbij een onderscheid werd gemaakt tussen de politiedienst van de eigen zone en die van een andere politiezone. De oproepen via een noodnummer (100, 101 of 112) werden hier niet meegerekend.

In de provincie Oost-Vlaanderen heeft ruim twee derde – 68% – van de personen het laatste misdrijf waarvan men slachtoffer was geworden, gemeld aan de politiedienst in de eigen politiezone.



*Fig.: Gecontacteerde politiedienst (met uitzondering van 100/101/112) bij het laatste delict in de provincie Oost-Vlaanderen. (tabel VG lst A.).*

## 5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact

Met betrekking tot de globale tevredenheid van de slachtoffers over het contact met de politie in het kader van het laatste slachtofferschap, stellen we vast dat dit over het algemeen vaker als positief wordt ervaren (54% is tevreden of zeer tevreden) dan als negatief (24,5% is ontevreden of zeer ontevreden) in de provincie Oost-Vlaanderen.

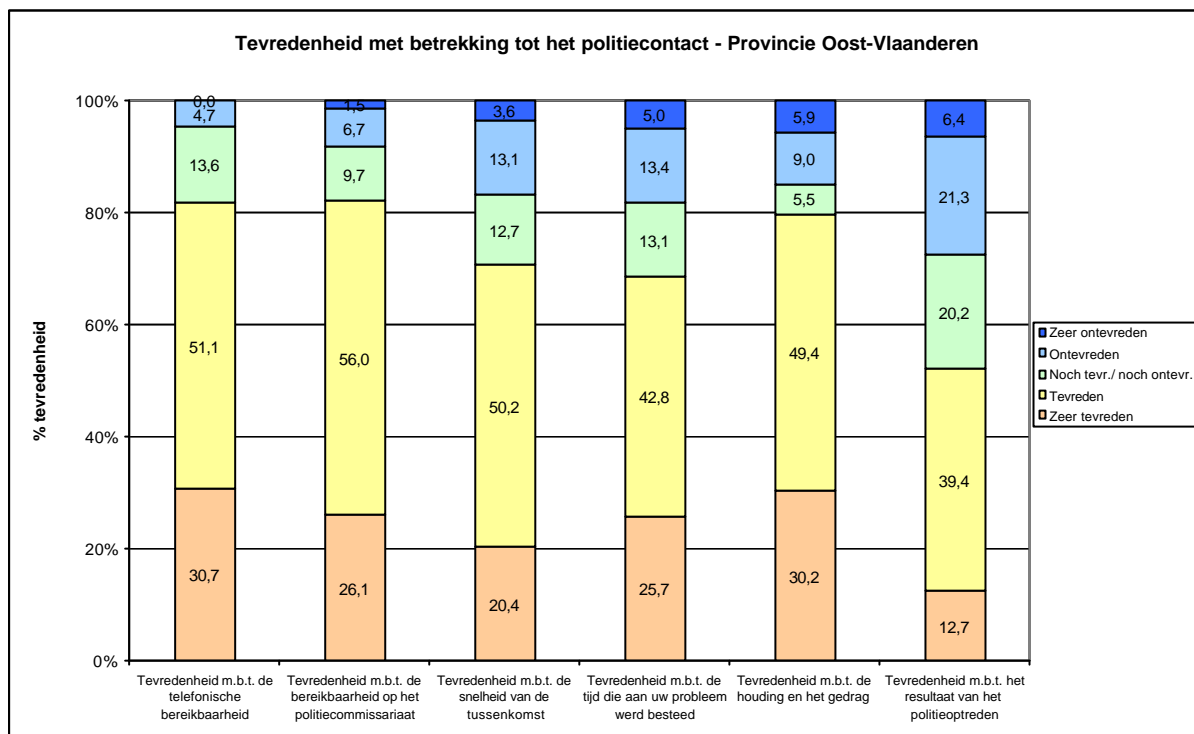


Fig. : Tevredenheid m.b.t. het politiecontact in 2009 (Tabellen VG lst B.2. t/m B.7.)

Personen die contact hebben gehad met de politiediensten naar aanleiding van hun (laatst overkomen) slachtofferschap zijn voornamelijk tevreden over de bereikbaarheid op het politiecommissariaat (82% is tevreden tot zeer tevreden hierover), de telefonische bereikbaarheid (82% is (zeer) tevreden) en de houding en het gedrag van de politie (79,5% (zeer) tevreden) in de provincie Oost-Vlaanderen.

Ook over de andere politieoptredens in het kader van het slachtofferschap zijn de respondenten (zeer) tevreden, zij het in iets mindere mate: de snelheid van de tussenkomst (71%) en de tijd die aan hun probleem werd besteed (68,5%). 52% van de respondenten, tenslotte, is tevreden tot zeer tevreden over het resultaat van het politieoptreden. Daarentegen was 28% van de respondenten (zeer) ontevreden over het uiteindelijke resultaat.

De tevredenheid over de politietussenkomst bij het (laatst overkomen) slachtofferschap ligt in de provincie Oost-Vlaanderen en op federaal niveau ongeveer gelijk.

## **Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap**

De Veiligheidsmonitor omvat ook vragen die handelen over het politieel functioneren in het algemeen. De vragen hebben betrekking op

- de globale waardering van de bevolking ten opzichte van het politiewerk in België
- de globale waardering (alsook de relatieve voor bepaalde aspecten) van de bevolking ten opzichte van het politiewerk van de gemeente
- de kwaliteiten van het politiepersoneel
- het belang en de kwaliteit van het werk besteed aan de verschillende taken tijdens de politiediensten

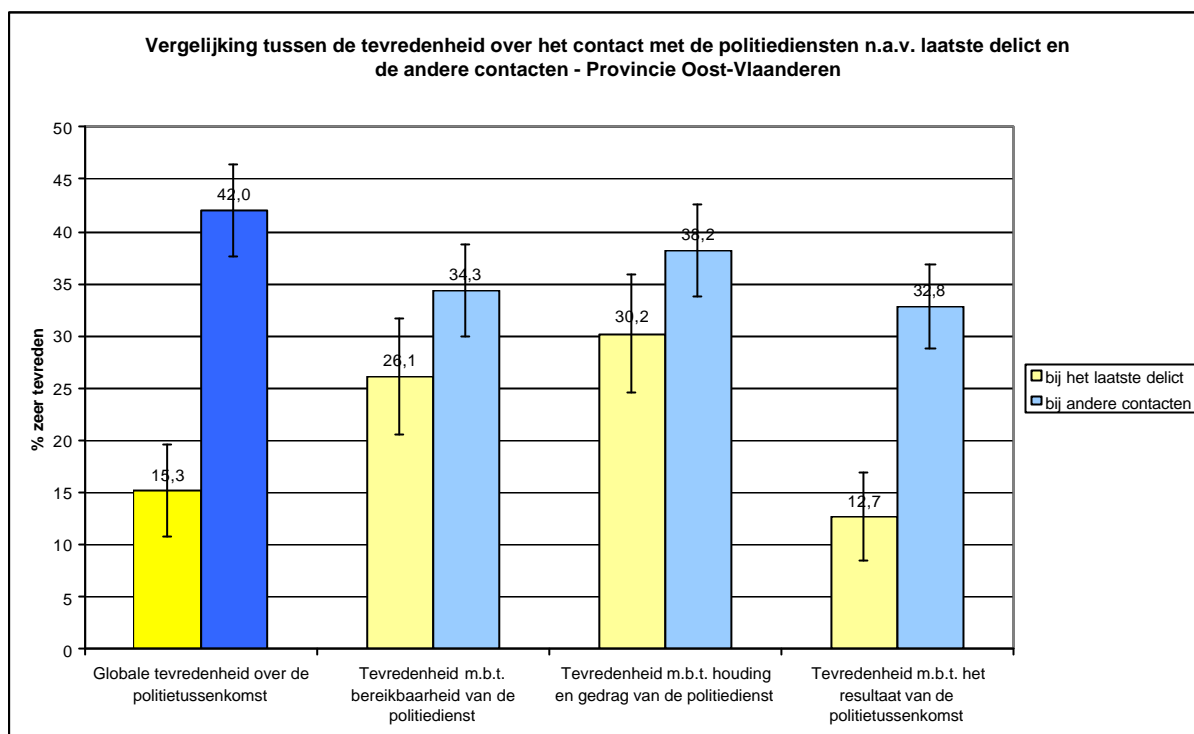
### **6.1. Frequentie en aard van de contacten**

Het percentage burgers, dat tijdens de afgelopen 12 maanden buiten het kader van een misdrijf contact heeft gehad met politiediensten in de provincie Oost-Vlaanderen, bedraagt 31%. Het betreft in 80% van de gevallen een contact met de politie van de eigen gemeente of politiezone.

### **6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten**

Ongeveer 79% van de inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen verklaart tevreden of zeer tevreden te zijn over het laatste contact met de politiediensten.

Bij opsplitsing van het politieoptreden naar diverse aspecten ervan, blijkt 86% van de respondenten (zeer) tevreden te zijn over de beschikbaarheid en bereikbaarheid van de politiedienst, 84% is (zeer) tevreden over de houding en het gedrag en 74% is (zeer) tevreden over het resultaat van de politietussenkomst.



*Fig. : Vergelijking tussen de tevredenheid over het contact met de politiediensten n.a.v. laatste delict en de andere contacten in de provincie Oost-Vlaanderen (in 2009). Enkel de antwoorden “zeer tevreden” worden in de grafiek afgebeeld. (Tabellen VG lst B.1., VG and C.1., VG lst B.3., VG and C.2., VG lst B.6., VG and C.3., VG lst B.7., VG and C.4.).*

Bovenstaande grafiek geeft de antwoorden “ZEER tevreden” weer. Wanneer men deze antwoorden van de respondenten die slachtoffer waren geworden van een delict, vergelijkt met die van de personen die om een andere reden contact hadden met de politie (administratieve handeling, vragen van de weg, bekeuring, ...), stelt men een significant verschil vast tussen beide.

Globaal gezien zegt 42% van de burgers in de provincie Oost-Vlaanderen zeer tevreden te zijn over het contact met de politie om andere redenen, terwijl het percentage naar 15% terugvalt, wanneer het gaat om een contact in het kader van slachtofferschap. Deze percentages zijn respectievelijk 39% en 19% op federaal niveau.

Dit verschil is het grootst met betrekking tot het resultaat van de politietussenkomst. Slachtoffers zijn hier significant minder zeer tevreden (13%) dan niet-slachtoffers (33%). Ook de tevredenheid met betrekking tot de beschikbaarheid en de bereikbaarheid van de politiedienst is verschillend: van de slachtoffers is 26% zeer tevreden hierover, tegenover 34% van de niet-slachtoffers. Tenslotte is 30% van de slachtoffers zeer tevreden over de houding en het gedrag van de politiedienst, tegenover 38% van de niet-slachtoffers.

## Hoofdstuk 7 : Politiefunctie

### 7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België

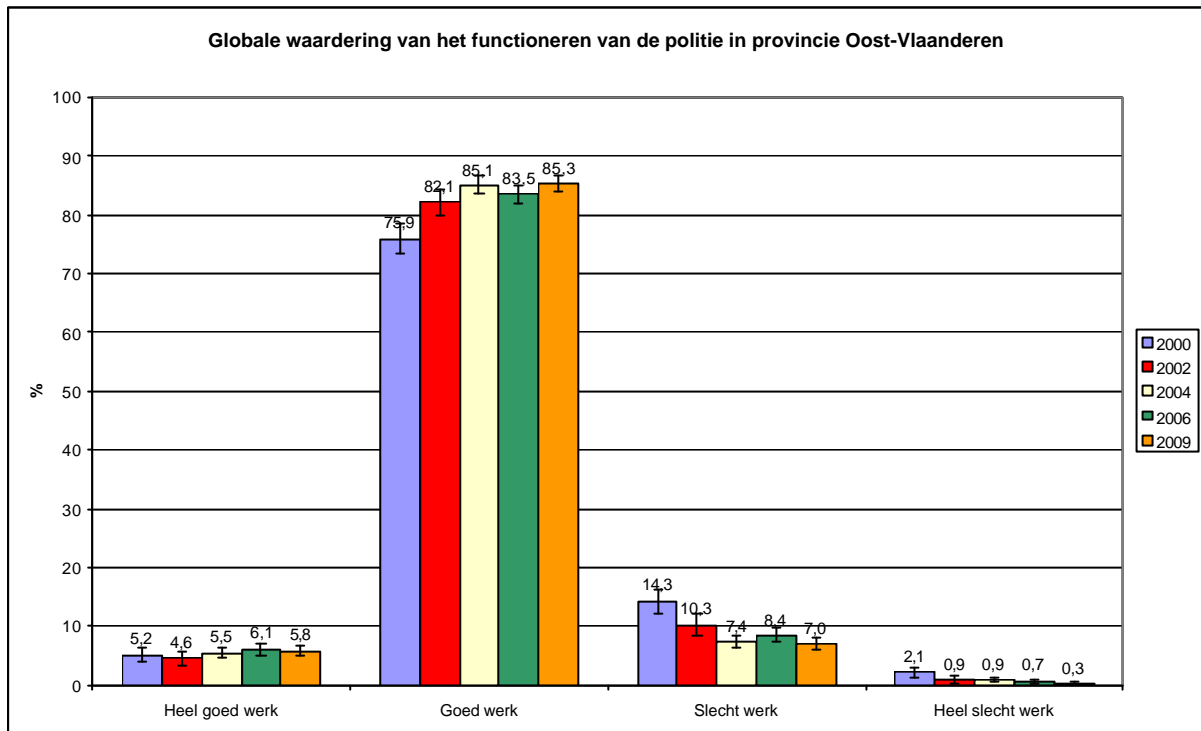


Fig. : Globale waardering van het functioneren van de politie in België in 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009 (Tabel: VG pol A.1.). Dit deel werd pas in de vragenlijst van 2000 toegevoegd waardoor vergelijking niet mogelijk is met de jaren voor 2000.

Op federaal niveau meent het merendeel van de burgers – namelijk 89% – dat de politie goed (tot zeer goed) werk levert in België. De burgers die vinden dat de politiediensten slecht (tot zeer slecht) werk leveren in België vertegenwoordigen 9%. De overige 2% heeft hierover geen mening.

In de provincie Oost-Vlaanderen meent ruim 91% van de burgers dat de politie (zeer) goed werk levert in België. Dit resultaat ligt iets hoger dan het federale percentage. 7% van de inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen is daarentegen van mening dat de politiediensten (zeer) slecht werken. De rest heeft geen mening.

Het aantal respondenten dat vindt dat de politie goed (of zeer goed) werkt, is licht toegenomen tussen 2006 en 2009 in de provincie Oost-Vlaanderen (een kleine 90% in 2006). Op langere termijn, sedert 2000, stelt men een significante stijging vast van de waardering over het politiewerk bij de ondervraagde burgers: van 81% in 2000 naar 91% in 2006. Het percentage inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen dat van mening is dat de politie in België slecht (of zeer slecht) werk levert, is dan ook gedaald van 16% in 2000 naar 7% in 2009.

## 7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :

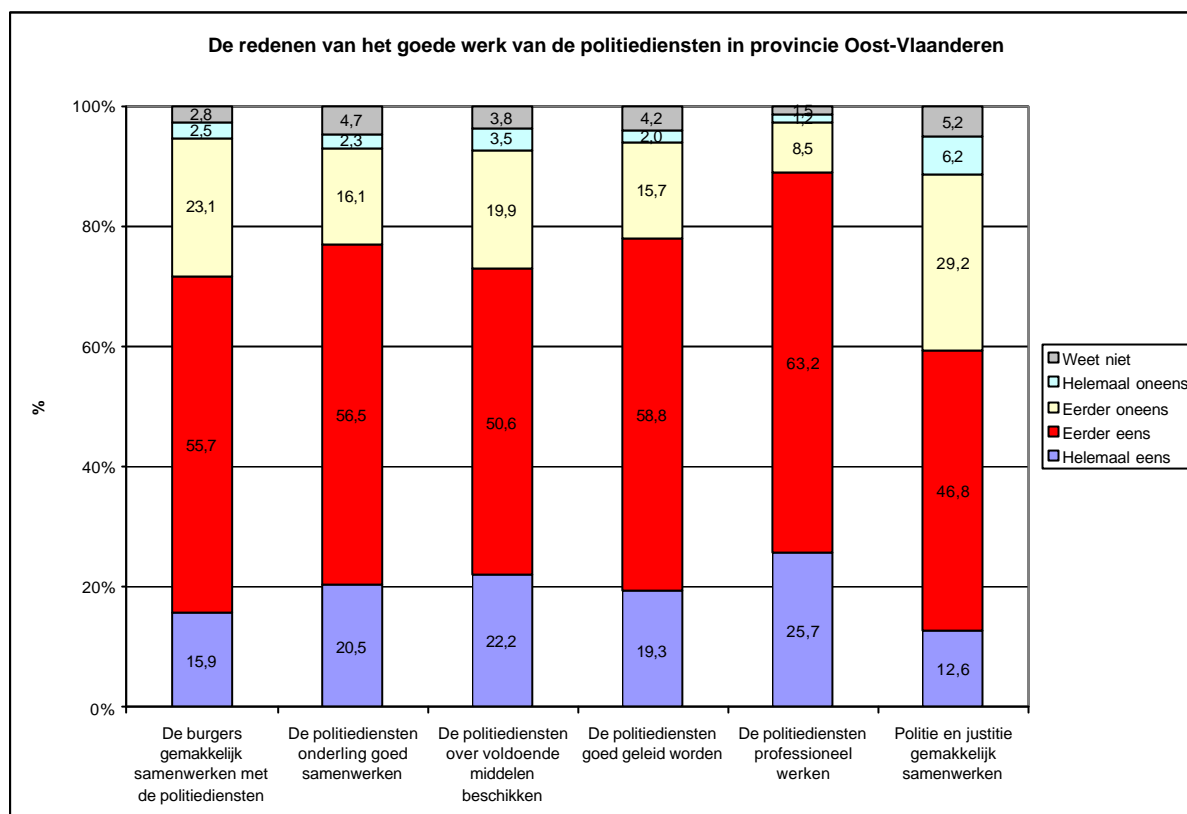


Fig. : De redenen van het goede werk van de politiediensten in 2009 (Tabellen: VG pol A.2.1. t/m VG pol A.2.6.).

Voor de meerderheid van de inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen is het feit dat de politiediensten goed werk leveren, te wijten aan hun professionalisme (89% is helemaal akkoord of akkoord). De burgers zijn eveneens de menig toegedaan dat, zij het in iets mindere mate, de goede leiding van de diensten (78%), de samenwerking tussen de politiediensten (77%), het beschikken over voldoende middelen (73%) en de samenwerking met de burgers (72%) bijdragen aan de goede politiewerking.

De inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen die vinden dat de politie goed werk verricht, blijven meer verdeeld over het bijdragen van de samenwerking politie/justitie aan de kwaliteit van het politiewerk (59%).

De percentages voor de verschillende items liggen in de provincie Oost-Vlaanderen meestal in de lijn van deze op het federale niveau, soms iets hoger. Het verschil is het grootst voor het beschikken over voldoende middelen; in Oost-Vlaanderen meent 73% van de burgers dat dit bijdraagt tot de goede politiewerking, tegenover 61% op federaal niveau.

### 7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :

Aan de ondervraagde personen die antwoordden dat ze van mening waren dat de politiediensten slecht tot zeer slecht werkten, werd gevraagd naar de redenen hiervoor.

De voornaamste redenen die de burgers die deelnamen aan de federale enquête opgaven, waren: het feit dat de politie en justitie niet goed samenwerken (74%) en het onvoldoende professioneel werken van de politiediensten (73%).

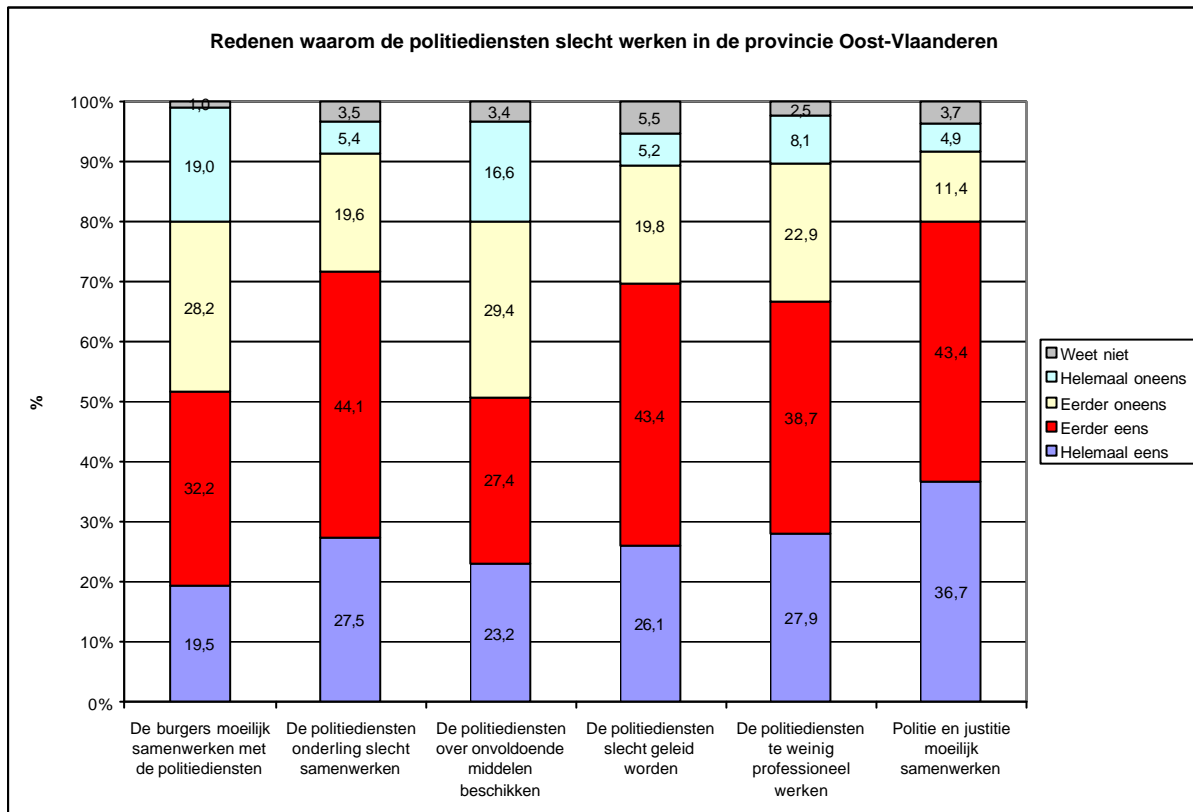


Fig.: De redenen van het slechte werk van de politiediensten in 2009 (Tabellen: VG pol A.3.1. t/m VG pol A.3.6.).

In de provincie Oost-Vlaanderen wijt 80% van de respondenten die van mening zijn dat de politie slecht werk levert, dit aan een slechte samenwerking tussen de politie en justitie. 72% van de respondenten vindt dat de politiediensten onderling slecht samenwerken en 70% meent dat de politie slecht geleid wordt. Over de overige items was men iets minder eensgezind; nog 67% van de burgers schrijft de slechte politiewerking toe aan onvoldoende professionaliteit. De overige aspecten werden ongeveer in de helft van de gevallen aangeduid.

Verschillende aspecten werden in de provincie Oost-Vlaanderen vaker genoemd als reden voor de slechte werking van de politie dan op federaal niveau. Het betreft voornamelijk de moeilijke samenwerking tussen de politie en justitie (80% in Oost-Vlaanderen versus 74% op federaal niveau). Andere categorieën kwamen minder voor dan op federaal niveau; zo vond 67% van de inwoners in Oost-Vlaanderen dat de politiediensten onprofessioneel werkten, tegenover 73% op federaal niveau.



## 7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep

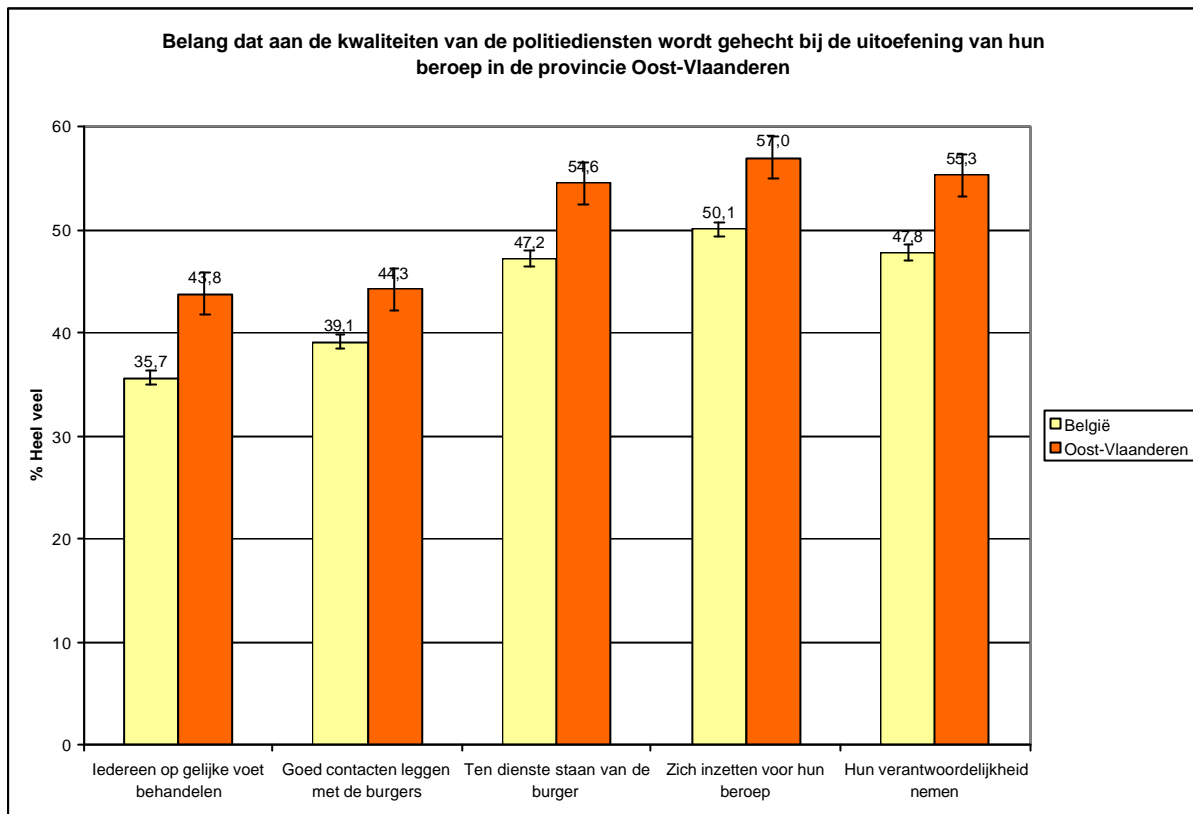


Fig. : De kwaliteiten van de politie, erkend tijdens de uitoefening van hun beroep in de provincie Oost-Vlaanderen in 2009 (helemaal eens). De behandeling van de burgers. (Tabellen: VG pol C.1., VG pol C.2., VG pol C.3., VG pol C.4., VG pol C.5.).

De grafiek geeft de percentages weer voor de respondenten die meenden dat de politiemensen bij de uitoefening van hun beroep HEEL veel belang hechten aan de betreffende kwaliteit.

De inzet voor hun beroep, het verantwoordelijkheidsgevoel en de dienst naar de burger toe worden door meer dan (ruim) de helft van de ondervraagde burgers in de provincie Oost-Vlaanderen geheel erkend.

Iets minder dan de helft van de burgers in deze provincie is het er helemaal mee eens dat de politiediensten veel belang hechten aan het leggen van goede contacten met de burgers en het op gelijke voet behandelen van de burgers, ongeacht de nationaliteit, religie, sociaal statuut of geslacht en dat dit tot uitdrukking gebracht wordt door de politie tijdens de uitoefening van haar werk.

In vergelijking met het federale niveau worden de genoemde kwaliteiten door de burgers in de provincie Oost-Vlaanderen meer positief omschreven. Voor alle categorieën wordt in meerdere mate geheel erkend dat de politieambtenaren er veel belang aan hechten bij de uitoefening van hun beroep en dit voor iedere categorie op significante wijze.

## 7.5. Waardering van de verschillende politietaken

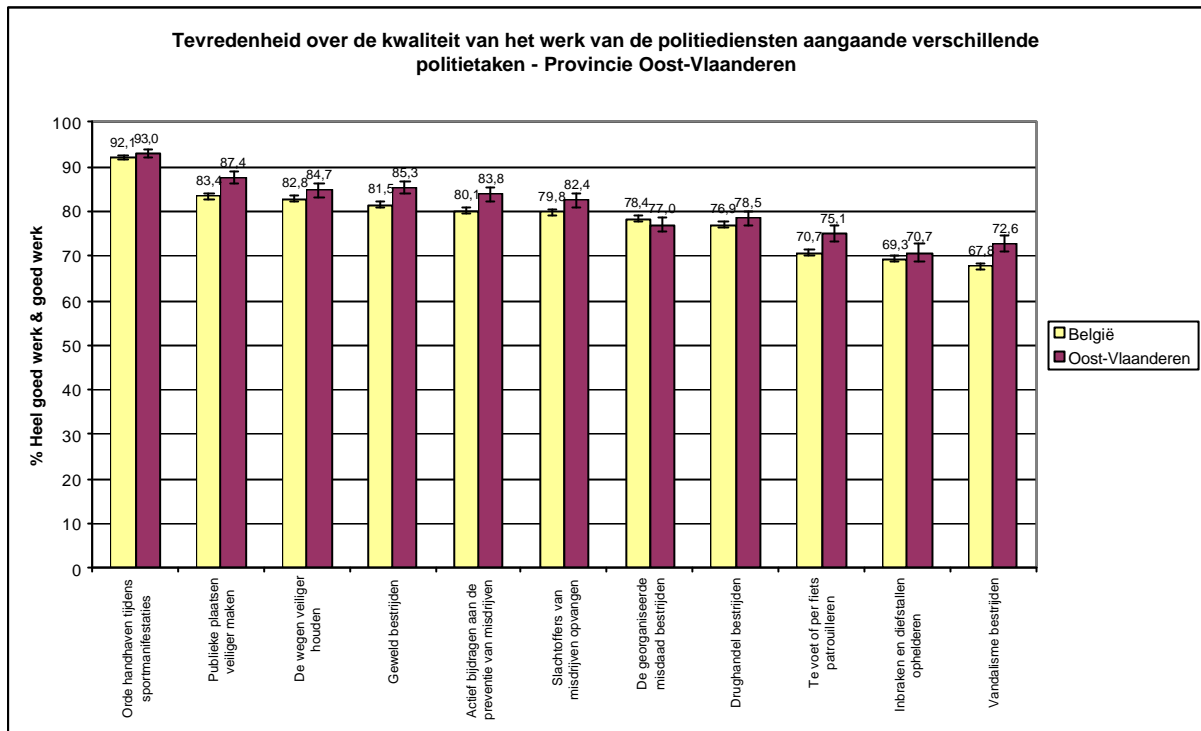


Fig. : de belangrijkheid van de verschillende politietaken volgens de burgers in 2009 in de provincie Oost-Vlaanderen (Tabellen: VG pol D.1., VG pol D.2., VG pol D.3., VG pol D.4., VG pol D.5., VG pol D.6., VG pol D.7., VG pol D.8., VG pol D.9., VG pol D.10., VG pol D.11.).

Wanneer de burgers in de provincie Oost-Vlaanderen gevraagd wordt of de politiediensten hun verschillende politietaken al dan niet correct vervullen, verkrijgt men het volgende resultaat. Meer dan **90%** van de mensen is van mening dat de politiediensten (zeer) goed werk verrichten op het vlak van ordehandhaving tijdens sportmanifestaties en dit zowel op provinciaal niveau als op federaal niveau.

Ruim **82% à 87%** vindt dat de politie (heel) goed werk levert op het gebied van het veiliger houden van de wegen, de publieke plaatsen veiliger maken, geweld bestrijden, actief bijdragen aan de preventie van misdrijven en slachtoffers opvangen.

**70% à 79%** van de respondenten, tenslotte, is van mening dat de politie (heel) goed werk levert inzake het bestrijden van de georganiseerde misdaad en van de drughandel, het patrouilleren te voet of per fiets, het ophelderen van diefstallen en inbraken en het bestrijden van vandalisme.

Vergeleken met het federale niveau worden de verschillende politietaken in de provincie Oost-Vlaanderen doorgaans meer gewaardeerd.

## 7.6. De wijkagent / buurtinspecteur

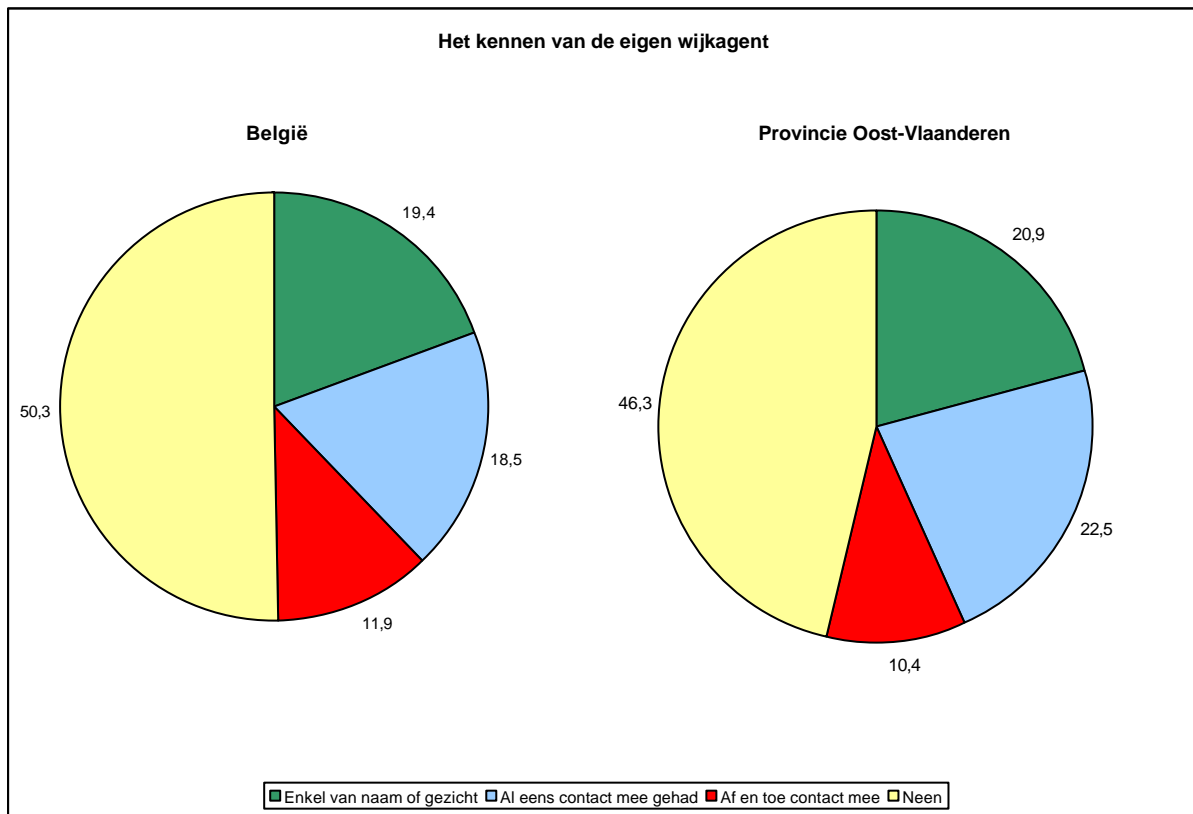
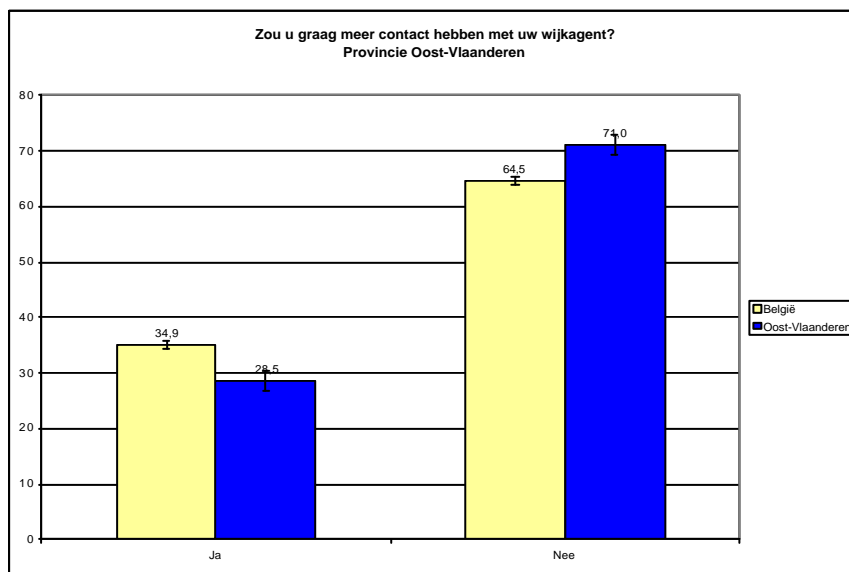


Fig. : Het kennen van de eigen wijkagent in 2009, in België en in de provincie Oost-Vlaanderen (Tabel: VG pol E.1).

De helft van de Belgische bevolking verklaart de wijkagent / buurtinspecteur niet te kennen. In de provincie Oost-Vlaanderen is dit iets minder: 46% van de inwoners kent hem of haar helemaal niet. Niettemin zou 28,5% van de Oost-Vlaamse respondenten graag meer contact hebben met hun wijkagent. Deze vraag stijgt tot 35% op niveau van het land.



Van de respondenten in de provincie Oost-Vlaanderen die hun wijkagent wel kennen, kent 21% hem/haar van zien of naam, 22,5% heeft reeds contact gehad met de wijkagent en slechts 10% heeft af en toe eens contact met zijn/haar wijkagent.

Fig.: De wens de wijkagent beter te kennen (Tabel:VG pol. E.2.)